

chatus Aquilejensis. Primus hoc nomine dictus reperitur A Paulinus anno Christi circiter quingentesimo septuagesimo, in schismate Episcoporum Venetiarum, Istita, & Liguria; quorum is caput erat: de quo schismate scribit Papa Pelagius, Epist. 3. & 5. Deinde vero retinere id nomen permittum videtur illi Ecclesie, sedis Apostolicae, vel dissimulatione, vel indulgentia propter bonum pacis.

Anno autem facile sexcentesimo quinto, mortuo Severo Patriarcha Aquilejensi, ceperunt duo distincti esse in Aquileja Joannes, & in Gradu primus Candidianus, alter in favorem Longobardorum, alter Romanorum, & quia forma Julii est incolatus Aquilejensis, & Forojulienfis, at Julienfis.

Postremus recentissimus Patriarchatus est Venetus, quem primus gessit Laurentius Justinianus sub Nicolao V. qui Gradensem Patriarchatum Venetias transfudit, post mortem ejus, qui in Gradu Patriarcham agebat.

Mentionem de Aquilejensi facit Canonicum jus, & de Gradenfi. Legendus. Sigonius lib. 1. de regno Italiae.

B ORDO VETERUM PATRIARCHATUUM.

Patriarchae jam olim quinque nominantur. Romanus, qui est primus, & summus: Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus.

Fuisse autem hos Patriarchatus ab Apostolis ipsis, aut iis, qui eis immediate successerunt, institutos, patet ex Synodo Nicena, ubi Can. 6. decernitur, ut inter Patriarchas ordo servetur, qui prius fuerat. Constat etiam ex Epist. Anacleti D. Petri discipuli, sedem Alexandrinam fuisse secundam a Romana, sub Marco Evangelista, tertiam Antiochenam, cui Ignatius praepositus erat. Verum ea Anacleti Epistola non ab omnibus aequae recipitur.

Quod vero Ordinem inter illos concernit, olim post Romanum Pontificem duo erant Patriarchae: Alexandrinus, & Antiochenus. Accessit postmodum Constantinopolitanus, anno 381. decreto Constantinopolitani, & anno 451. Chalcedonenfis Concilii; ac demum Hierosolymitanus decreto Chalcedonenfis, & quintae Synodi oecumenicae, Anno 553. Ambitione tamen Patriarchae Constantinopolitani ordo postea mutatus, qui urbis regiae dignitate subnixus, secundam sedem quodammodo invaluit. Constat namque Patriarchas ipsos occulte primum, mox palam nihil non molitos, ut quem arripuerant honoris gradum, sibi retinerent.

Præcipuum autem CONSTANTINOPOLITANI Patriarchatus praesidium, ac firmiteramentum in Constantinopolitani, & Chalcedonenfis Concilio decreto situm videtur. Quae quidem, ut approbaret Leo Pontifex Maximus, ipsius etiam Synodi precibus induci nunquam potuit. Animo mirum percipiebat vir sapientissimus, quantum detrimenti nova haec dignitas Reipublicae Christianae aliquando esset allatura. Hinc superbe, atque arroganter usurpatum postea à Patriarchis Constantinopolitanis Decemnicum nomen. Quibus de rebus vide Onuphrium Panvinium Notis ad Platinum in Bonifacio III. Papa, Baronium in Annalibus, & Bellarminum in lib. de Roman. Pontifice.

Ad JEROSOLYMITANÆ urbis Episcopum quod attinet, D fuit is praecipuo, quodam honore antiquitus ornatus sic tamen, ut Caesariensis Antistes (quod Niceni Concilii Canon. VII. disterte testatur) omnia Metropolitanani jura retineret. Sed pervicit tandem favor Ecclesiae antiquissima, & post multos demum labores Hierosolymitano Episcopo (ut in actis Concilii Chalcedonenfis legitur) titulus Patriarchae est datus: repugnante tamen semper Leone Magno, acerrimo Concilii Niceni propugnatore, ut illius Epistola nos docent. Quapropter existimant nonnulli, ante quintam Synodum oecumenicam, quae Justiniani Imp. aeo coacta est, hanc dignitatem stabilitam non fuisse. Testem habent Guilielmum Tyrium, lib. XIV. cap. XI. De bello sacro. Quae sententia ipsdem prolixius verbis descripta est in Codicis Provincialis Romani exemplaribus manuscriptis, & editis.

Itaque Justiniani demum aeo, id est, post annum Christi quingentesimum, cum Imperatoris opera tum Romanorum Pontificum permissione, Constantinopolitanus, & Hierosolymitanus, nemine amplius reclamante, in Patriarchatum numero sunt habitae: ut Bellarminus lib. 1. de Romano Pontifice cap. XXIV. eruditè disserit.

PATRIARCHARUM CREATIO, ET INSIGNIA.

Si is, qui Patriarcha eligitur, est Episcopus, non indiget consecratione, quia non accipit majorem ordinis potestatem: sed sufficit designatio, vel nuda Romani Pontificis nominatio. Secus se res habet, si non sit Episcopus, quia tunc etiam consecratio est necessaria.

Insignia Patriarcharum sunt. Primum gestatio Pallii, de quo habetur tit. de Episcopis, & Archiepiscopis II. Ante eos Crux argentea deferatur, praeterquam in urbe Romana, aut ubi Pontifex est praesens.

PRIVILEGIA.

I. Postquam à Romano Pontifice pallium acceperunt, suis Metropolitan. jure illud distribuit. Gloss. in c. Antiq. de Privileg. II. Metropolitani illis jurant obedientiam, & Rom. Pontifici, ibi. III. Potest ad illos immediate appellari, Metropolitanis praetermissis, ex cap. citato. Legatur Azoarius Institut. Moral. lib. 3. par. 2. quaest. 1. 2. cap. 35. & q. 3. 4. 5. in cap. 36.

VETUS STATUS

Quatuor Patriarcharum Orientalium per Aubertrum Miræm nunc Decanum Antuerpien. digestus.

Patriarchatus Constantinopolitanus ex dispositione Leonis Imp. C.P. cognomento Philosophi, seu Sapientis, qui anno Christi DCCC. LXXXVI. cepit imperare, & imperavit annos XXII.

I. CAESARIENSIS Metropolitanus, in Cappadocia.

Nyffenus. Camulianorum. Regiarum Thermarum. Cisi.

Evaissorum. Seriadis. Arathia. Epollorum.

II. EPHESINUS M. in Asia. Hypaporum. Trallianus.

Magnesia ad Maandrum. Elaeusis.

Attramyctinus. Asii. Gargarorum. Maittaurensis. Caloenfis.

Byrullorum. Pyrtanna. Myrinenfis.

Aureliopolitanus. Nyssa alterius. Malchacomensis. Metropolitanus.

Bereterum. Aninatum. Pergamenus. Aneorum.

Prienenfis. Arcadiopolitanus. Nova Aulæ. Fani Jovis. Auzaxorum.

Sionis. Colophonius. Lebedi.

Erythraeus. Attandrius. Theodosiopolitanus, sive Perperinenfis.

Cumanus. Palzopolitanus. Thyrazorum. Chliarcus.

III. HERACLINENSIS M. in Thracia, alias Macedonia. Therdopolitanus. Rhodestii.

Panienfis. Hexamilii. Callipollitanus. Peristafinus. Chariopolitanus. Chalcedenis. Daonienfis. Madyrtorum. Pamphyli.

IV. ANCYRANUS M. in Galatia. Attabiensis. Heliopolitanus. Asponensis. Verinopolitanus, sive Crucis. Mizi. Cunenfis. Anastasiopolitanus. Calumena.

V. CYZICUS M. in Hellesponto. Germenis. Ocenfis. Pemaneni. Barenensis. Daphnufinus. Venationum Gadrani, sive Achyraensis. Lamplacenus. Abydenus. Dardanensis. Ilienfis. Troadis. Pionia. Meliopolitanus. VI. SARDIANUS M. in Lydia. Philadelphienfis. Tripollitanus. Thyatirorum. Setenfis, sive Magidi. Aureliopolitanus, sive Pericomenfis. Gordi. Troallenfis. Salorum.

Silan-

Silandi. A Maonia, sive Opficii. Fani Apollinis, sive Aquile. Hyrcanidis, sive Myronis. Muftinae, sive Hyrtacomian. Acarafi, sive Liparorum. Apolloniadis. Talienfis.

Bani, al. Bagæ. Bladianus. Melotymoli. Hierocæzaræ. Daldianus, sive Hyaliorum.

Stratonicea, sive Calami. Cerafanus. Satalorum. Gabalorum. Hermocæpezæ.

VII. NICOMEDIENSIS M. in Bithynia. Prufenfis, sive Theopollitan. Præneti. Helenopolitanus. Bafinopolitanus. Dacylii. Apolloniadis.

Neocæzaræ. Adranensis. Galli, sive Lophorum. Peristafinus. Aritæ.

VIII. NYCCENUS M. in Bithynia. Madrena, sive Melæ. Leonensis. Gordofervensis. Numericorum. Tajensis. Maximianorum.

IX. CHALCEDONENSIS M. in Bithynia nullus subest thronus. X. SIDENENSIS in Pamphylia. Aspændius. Tenæ. Etani. Rhytnæ. Cafforum. Sempenfis. Carrallenfis. Coracifii. Synedrium. Mylorum, sive Justinianopolit.

Umadorum. Dalifandi, al. Daldafi. Isborum. Lyrbæ. Colybrafi.

XI. SEBASTIENSIS M. in Armenia. Sebastopolitanus. Nicopolitanus. Satalorum. Colonienfis. Beriffæ.

XII. AMAFENUS M. in Hellesponto. Aminfi. Sinopenfis. Iborensis, sive Pimoliffæ. Andrapenfis. Zalichi, sive Leontopolitan. Zelorum.

XIII. MELITENENSIS M. in secunda Armenia. Arconfis.

L. B. Theat. vit. Human. Tom. VI.

Cucufi. Arabifi. Ariathæ. Ceomanorum. XIV. TYANCENSIS M. in secunda Cappadocia. Cybiftrorum. Fauftinopolitanus. Safimorum.

XV. GANGRENFI M. in Phlagoia. Innopolitanus. Dadybrenfis. Soranus.

XVI. THESSALONICENSIS M. in Thessalia. Cittenfis. Berthææ. Drugubitzæ. Serviorum. Cafandriæ.

XVII. CLAUDIOPOLITANUS M. in Honariade. Heracleæ Ponti. Prufiadis. Tii. Creaæ.

XVIII. NEOCAESARIENSIS M. in Ponto Polemoniaco. Cefaruntinus. Polemonei. Comanorum. Rhizæi. Eumici.

XIX. PIFINUNTIIUS M. in secunda Galatia. Germocolonienfis. Pitaniffi. Synodianus. S. Agapeti. Lotini. Orcifii. Spaleæ.

XX. MYRENFIENSIS in Lycia. Mastaurorum. Telminifis. Limyrenfis. Araxæ. Aprillorum. Podaleæ. Corrydalenfis. Cannenfis. Acrafi. Xanthi. Bobi, sive Sophianopolit. Marcianæ. Onurdorum. Candanenfis.

XXI. STAUROPOLITANUS M. in Caria. Cibyræ. Heracleæ Salbaci. Apolloniadis. Heracleæ Lacymorum. Tabenfis. Larbenfis. Antiochiæ Mæandri. Iuftrenfis. Harpaffenfis. Neapolitanus. Orthofiadis. Anactarta. Alabandenfis. Stratoniceæ. Halindenfis. Mylanforum. Mæzi, sive Amozonis. Sizenfis. Jaffi. Barbylii. Halicarnaffi. Larymorum. Cnidi, hoc est, Stadiæ. Mendi. Fanenfis. Cindramorum. Ceramorum.

XXII. LAODICENUS M. in Phrygia Cappadociana. Trapezopolitanus. Acmonææ. Sebasteæ. Charotopenfis. Apianus. Peltens. Eumencæ. Sublæi. Forium Pœmæni. Tranopolitanus. Atanoffi. Lundenfis. Cidiffi. Horacens. Orientis. Helazæ. Synæi. Thampfiopolitanus. Diocleæ. Aritææ. Oeconomi, sive Justinianopol.

XXIII. SYNADENSIS M. in Phrygia Salutari. Dorylæi. Medæi. Hyppi. Acrocui. Promefi. Meri. Sinbindi. Phytææ. Hierapolitanus.

XXIV. ICONIENSIS M. in Lyconia. Lyftrenfis. Bafadenfis. Ambladenfis. Manadenfis. Pibellenfis. Synatrenfis. Canenfis. Eudociadis. Burgenfis. Laradenfis. Iuftrenfis. Pafalens. Tibafalens. Baratenfis. Pertenfis.

XXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXVI. SYLZANUS, sive pergenfis M. in secunda Pamphylia. Attalia. Mandi, al. Marydi. Eudociadis. Telminli. Ifindi. Maximinianopolitanus. Cremnenfis. Corydalenfis. Ariaffi. Peltinefi. Adicetanarenfis. Pulgenfis. Adrianenfis. Sardidenfis. Barbenfis. Perbanenfis.

XXVII. CORINTHIUS M. in Peloponneso. Damalæ. Argivus. Monembafia. Cephalenæ. Zacynthiæ. Zemenæ. Mainæ.

XXVIII. PHYLACIENSIS M. in Lycia. Phylacienfis. Hieropolitanus.

XXIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

Eucarpia. Lyfiadis. Augustopolitanus. Bryzi. Itri. Lycaonis. Sæctorii. Gordoriniæ. Cabocrii. Daphnadii. Clerenfis. XXIV. ICONIENSIS M. in Lyconia. Lyftrenfis. Bafadenfis. Ambladenfis. Manadenfis. Pibellenfis. Synatrenfis. Canenfis. Eudociadis. Burgenfis. Laradenfis. Iuftrenfis. Pafalens. Tibafalens. Baratenfis. Pertenfis.

XXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXVI. SYLZANUS, sive pergenfis M. in secunda Pamphylia. Attalia. Mandi, al. Marydi. Eudociadis. Telminli. Ifindi. Maximinianopolitanus. Cremnenfis. Corydalenfis. Ariaffi. Peltinefi. Adicetanarenfis. Pulgenfis. Adrianenfis. Sardidenfis. Barbenfis. Perbanenfis.

XXVII. CORINTHIUS M. in Peloponneso. Damalæ. Argivus. Monembafia. Cephalenæ. Zacynthiæ. Zemenæ. Mainæ.

XXVIII. PHYLACIENSIS M. in Lycia. Phylacienfis. Hieropolitanus.

XXIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XL. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLIV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLVI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLVII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLVIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XLIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

Eucarpia. Lyfiadis. Augustopolitanus. Bryzi. Itri. Lycaonis. Sæctorii. Gordoriniæ. Cabocrii. Daphnadii. Clerenfis. XXIV. ICONIENSIS M. in Lyconia. Lyftrenfis. Bafadenfis. Ambladenfis. Manadenfis. Pibellenfis. Synatrenfis. Canenfis. Eudociadis. Burgenfis. Laradenfis. Iuftrenfis. Pafalens. Tibafalens. Baratenfis. Pertenfis.

XXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXVI. SYLZANUS, sive pergenfis M. in secunda Pamphylia. Attalia. Mandi, al. Marydi. Eudociadis. Telminli. Ifindi. Maximinianopolitanus. Cremnenfis. Corydalenfis. Ariaffi. Peltinefi. Adicetanarenfis. Pulgenfis. Adrianenfis. Sardidenfis. Barbenfis. Perbanenfis.

XXVII. CORINTHIUS M. in Peloponneso. Damalæ. Argivus. Monembafia. Cephalenæ. Zacynthiæ. Zemenæ. Mainæ.

XXVIII. PHYLACIENSIS M. in Lycia. Phylacienfis. Hieropolitanus.

XXIX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXX. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIII. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXIV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXV. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVI. ANTIOCHENUS M. in Piffidia. Sagalaffi. Sozopolitanus. Apamenus. Tyrazi. Barenfis. Hadrianopolitanus. Limenenfis. Laodicenus. Seleuceæ. Dadenfis. Zarzelens. Timomariadis. Tymandi. Cononæ. Malenfis. Sitriandi. Tityaffi. Metropolitanus. Pappenfis. Paralai. Bindæi.

XXXVII. ANTIOCH

XXVIII. ATHENIENSIS M. in Heflade.
 A Euript.
 Diauliz.
 Coroncz.
 Andrius.
 Orei.
 Scyri.
 Caryftius.
 Porthmi.
 Aulonis.
 Syra.
 XXIX. Mociſſius M. in Cappadocia.
 Nazian zenus.
 Colonicus.
 Paramaſi.
 Doarenſis.
 Metiane.
 XXX. Cretz infulz M.
 B Gortynius.
 Cnoſius.
 Arcadie.
 Cherroneſi.
 Aulopotami.
 Agrii.
 Lampenſis.
 Cydoniz.
 Hierapeuz.
 Sitcz.
 Ciſſami.
 XXXI. Seleucienſi M. nullus ſubeſt thronus.
 XXXII. Rhegienſis M. in Calabria.
 Bibonenſis.
 Taurianz.
 Locridis.
 Ruſiani.
 Seylaci.
 C Tropz.
 Amantez.
 Crotone.
 Nonſtantiens.
 Nicoterenſis.
 Biſumiani.
 Novocaſtrenſis.
 Caſani.
 XXXIII. Patrenſis M. in Peloponneſo.
 Lacedamoniz.
 Methonenſis.
 Coronenſis.
 Helienſis.
 Bolanz.
 XXXIV. Trapezuntius M. in Lazica.
 Cheriandenſis.
 D Chamuzuris.
 Chachai.
 Faiperis.
 Ceramianus.
 Leri.
 Bizanenſis.
 Sacabenſis.
 Tochatziri.
 Tochantierzi.
 Tolnui.
 Phalanz.
 Toſtanazi.
 Andactenſis.
 Zarumacenſis.
 XXXV. Lariffenus M. in ſecunda Hellade.
 Demetriadis.
 Phariſi.
 Domoci.
 Zetoni.

Ezeri.
 Ladoricii.
 Tricenis.
 Echini.
 Phobenſis.
 Stagorum.
 XXXVI. Naupaſtius M. in Etolia.
 Bunditz.
 Aquilz.
 Acheloi.
 Rhegenſis.
 Joanninenſis.
 Photicz.
 Hadrianopolitanus.
 Buthroti.
 Chrimarz.
 XXXVII. Philippopolitani M. in Thracia.
 Agathonicanus.
 Licotiz.
 Scutari.
 Leuca.
 Antibarenſis.
 Blepti.
 Dramitz.
 Joannitorum.
 Conſtantia.
 Beliccz.
 Bucuborum.
 XXXVIII. Trajanopolitanus M. in Rhodope.
 Didymotichi.
 Macra.
 Miſinopolitanus.
 Anaſtaſiopolitanus.
 Porenſis.
 Xanthz.
 Peritheoſii.
 Theodorii.
 XXXIX. Rhodiens M. in Cycladibus infulis.
 Sami.
 Chii.
 Co.
 Naſiz.
 Theraſorum.
 Pari.
 Teni.
 Meli.
 Piſinaz.
 Icariz.
 Lemz.
 Oſtypaliz.
 Trachez.
 Neſurenſis.
 XL. Philippenſis M. in Macedonia.
 Theorianus.
 Polyſtylius.
 Beliccz.
 Chriſtopolitanus.
 Smolanenſis.
 Caſaropolitanus.
 Alectriopolitanus.
 XLI. Hadrianopolitanus M. in Hamimonte.
 Sozopolitanus.
 Agathopolitanus.
 Debelu.
 Trabizyz.
 Carabi.
 Buccelli.
 Probat.
 Scopeli.
 Brycienſis.
 Bulgarophygenſis.
 Tzoidenſis.
 XLI. Hierapolitanus

M. in Phrygia Cappadocia.
 Metelopolitanus.
 Marmaritzanorum.
 LL. Neopatenſis M. in Hellade.
 Gazalorum, Sibidi.
 Cutziagri. Barianz.
 LII. Euchaitenſis M. nullus ſubeſt thronus.
 LIII. Amaftridi M. ſimiliter.
 LIV. Chonenſi M. ſimiliter.
 LV. Hidruntino M. ſimiliter.
 LVI. Keltzenenſi M. cum Cotzena, & Tarenſi.
 Thomenſis.
 Chatzetunenſis.
 Lycopolamiz.
 Cortzenenſis.
 Maſtrabatzi.
 Chuitenſis.
 Toparchius.
 Ambra.
 Iutarenſis.
 Marmenizuris.
 Matzierte.
 S. Nicolai.
 Evz Deipara.
 Artzeſii, ſive S. Nicolai.
 Artzica.
 Amucii.
 Percinenſis.
 S. Georgii.
 Oſtanis.
 S. Eliſai.
 Sedrazi. Deipara.
 LVII. Coloniens M. nullus ſubeſt thronus.
 XLVI. Ammorianus M. in Phrygia.
 Philomilia.
 Docimii.
 Clanci.
 Polybotanus.
 Piſia.
 XLVII. Camachius M. in Armenia.
 Keltzenenſis.
 Arabracenſis.
 Barzanifia.
 Meli. Meli alius.
 Romanopolitanus.
 Tutilei.
 XLVIII. Cotyaji in Phrygia Spota.
 Conenis.
 Gajocomenſis.
 XLIX. Severianz M. in Calabria.
 Euryatenſis.
 Acerantinus.
 Callipolitanus.
 Aiſyforum.
 Caſtri Veteris.
 L. Nitylenſis M. in Leſbo.
 Eriſſi, al. Hierelli.
 Strongyza.
 Tenedi.
 Andronici Palaeologi ſenioris Imp. Expoſitio quo ſe ordina bebant ſubieca Metropolei throno Patriarche Conſtantiop.
 Andronicus ſenior cepit imperare an. Chriſti 1120. cc. lxxxv. i. i. & imperavit annos quinquaginta, extatq; illius Expoſitio apud Curopalate lib. de Officialibus Palatii, & Eccleſiæ Conſtantiopolitane.
 Metropolitanus i. Caſarea, 11. Ephelſi 110. Nicomediae, 1v. Nicaz; v. Heraclez; vi. Ancyra; vii. Cyctzi; viiii. Sardini; ix. Chalcedonis; x. Philadelphiz; hic Episcopatus fuerat Sardium, & provectus eſt ab Imperatore Andronico Palaeologo in thronum decimum.
 xi. Theſſalonice: atque hic thronus, qui fuerat decimum ſextus, ab eodem Imperatore in undecimum provectus eſt: nunc vero locum Ancyrani obtinet.

Berbinenſis.
 Perperinaz.
 Marmaritzanorum.
 LL. Neopatenſis M. in Hellade.
 Gazalorum, Sibidi.
 Cutziagri. Barianz.
 LII. Euchaitenſis M. nullus ſubeſt thronus.
 LIII. Amaftridi M. ſimiliter.
 LIV. Chonenſi M. ſimiliter.
 LV. Hidruntino M. ſimiliter.
 LVI. Keltzenenſi M. cum Cotzena, & Tarenſi.
 Thomenſis.
 Chatzetunenſis.
 Lycopolamiz.
 Cortzenenſis.
 Maſtrabatzi.
 Chuitenſis.
 Toparchius.
 Ambra.
 Iutarenſis.
 Marmenizuris.
 Matzierte.
 S. Nicolai.
 Evz Deipara.
 Artzeſii, ſive S. Nicolai.
 Artzica.
 Amucii.
 Percinenſis.
 S. Georgii.
 Oſtanis.
 S. Eliſai.
 Sedrazi. Deipara.
 LVII. Coloniens M. nullus ſubeſt thronus.
 XLVI. Ammorianus M. in Phrygia.
 Philomilia.
 Docimii.
 Clanci.
 Polybotanus.
 Piſia.
 XLVII. Camachius M. in Armenia.
 Keltzenenſis.
 Arabracenſis.
 Barzanifia.
 Meli. Meli alius.
 Romanopolitanus.
 Tutilei.
 XLVIII. Cotyaji in Phrygia Spota.
 Conenis.
 Gajocomenſis.
 XLIX. Severianz M. in Calabria.
 Euryatenſis.
 Acerantinus.
 Callipolitanus.
 Aiſyforum.
 Caſtri Veteris.
 L. Nitylenſis M. in Leſbo.
 Eriſſi, al. Hierelli.
 Strongyza.
 Tenedi.
 Andronici Palaeologi ſenioris Imp. Expoſitio quo ſe ordina bebant ſubieca Metropolei throno Patriarche Conſtantiop.
 Andronicus ſenior cepit imperare an. Chriſti 1120. cc. lxxxv. i. i. & imperavit annos quinquaginta, extatq; illius Expoſitio apud Curopalate lib. de Officialibus Palatii, & Eccleſiæ Conſtantiopolitane.
 Metropolitanus i. Caſarea, 11. Ephelſi 110. Nicomediae, 1v. Nicaz; v. Heraclez; vi. Ancyra; vii. Cyctzi; viiii. Sardini; ix. Chalcedonis; x. Philadelphiz; hic Episcopatus fuerat Sardium, & provectus eſt ab Imperatore Andronico Palaeologo in thronum decimum.
 xi. Theſſalonice: atque hic thronus, qui fuerat decimum ſextus, ab eodem Imperatore in undecimum provectus eſt: nunc vero locum Ancyrani obtinet.

E
 F
 G
 H

XII. Hadrianopoleos: atque hae, quae thronus fuerat * quadragesimus, ad honorem duodecimi pervenit.
 XIII. Sidaz quae thronus fuit decimus, & ad quod deventa est.
 XIV. Sebathia: quae thronus fuit undecimus, & ad decimum quartum deventa est.
 XV. Amafia: hae ſimiliter thronus fuit duodecimus, & ad decimum quintum deventa est.
 XVI. Melitenes hae quoque decimus tertius thronus fuit, & ad decimum ſextum deventa est.
 XVII. Tyranum: hae decimus quartus thronus fuit, & ad decimum ſeptimum deventa est.
 XVIII. Gangarum, & hae thronus decimus quintus fuit, ad decimum octavum deventa est.
 XIX. Pontoheraclea: hic Episcopatus fuit Claudiopolitani. Sed qua Claudiopolim obtinuerunt gentes, hae honorem Metropoleos pro illa conſecuta eſt ad thronum decimum ſeptimum.
 XX. Pruſa: hic quoque thronus fuit centeſimus, & ad viginti producta est.
 XXI. Pagarum: hic etiam thronus fuit nonageſimus, & ad vigintiſimum primum producta est.
 XXII. Pergami: hae thronus fuit ſexageſimus nonus, & ad vigintiſimum ſecundum producta est.
 XXIII. Neocaſarea: hae ſimiliter decimus octavus fuit thronus, & ad vigintiſimum tertium deventa est.
 XXIV. Peſſimum: hae thronus decimus nonus fuit, & ad vigintiſimum quartum deventa est.
 XXV. Miraculum: hae thronus fuit vigintiſimus, & ad vigintiſimum quintum deventa est.
 XXVI. Stauropoleos, hae vigintiſimus primus fuit, facta est vigintiſimus ſextus.
 XXVII. Laodicea: hae vigintiſimus ſecundus fuit, & vigintiſimus ſeptimus facta est.
 XXVIII. Sinadarum: hae vigintiſimus tertius fuit, & vigintiſimus quartus, & ad vigintiſimum nonum deventa est.
 XXIX. Iconii: atque hoc thronus fuit vigintiſimus quartus, & ad vigintiſimum nonum deventa est.
 XXX. Berrhae: hae Episcopatus fuit Theſſaloniceſis, five (ut alii putant) Archidienſis Archiepiscopi, & honore trigintiſimi throni affecta est.
 XXXI. Piſidia: hae thronus fuit vigintiſimus quintus, & trigintiſimus primus effecta est.
 XXXII. Silae: hae thronus vigintiſimus ſextus fuit, & trigintiſimus ſecundus effecta est.
 XXXIII. Corinthi: hae fuit thronus vigintiſimus ſeptimus, & ad trigintiſimum tertium deventa est.
 XXXIV. Monembalia: cum Episcopatus eſſet Corinthi, five (ut alii placet) veterum Patrum, honore Metropoleos affecta est.
 XXXV. Athenarum: hae quoque thronus fuit vigintiſimus octavus, & ad trigintiſimum quintum deventa est.
 XXXVI. Mocaſi: hae thronus fuit vigintiſimus nonus, & ad trigintiſimum ſextum deventa est.
 XXXVII. Cretz: hae fuit trigintiſimus ſeptem deventa est.
 XXXVIII. Calabria: hae thronus trigintiſimus primus fuit, & ad trigintiſimum octavum deventa est.
 XXXIX. Patrum Veterum: hae trigintiſimus ſecundus fuit, & ad trigintiſimum nonum deventa est.
 XL. Trapezuntis: hae trigintiſimus tertius fuit, & ad quadragesimum deventa est.
 XLI. Lariffa: hae quoque trigintiſimus quartus fuit, & ad quadragesimum primum deventa est.
 XLII. Naupaſti: & hic thronus fuit trigintiſimus quintus, & ad quadragesimum ſecundum pervenit.
 XLIII. Philippopoleos: hae fuit trigintiſimus ſextus, & quadragesimus tertius thronus effecta est.
 XLIV. Trajanopoleos: hae fuit trigintiſimus ſeptimus, & quadragesimus quartus effecta est.
 XLV. Rhodi: hae fuit trigintiſimus octavus, & quadragesimus quintus conſtituta est.
 XLVI. Serarum: hae fuerunt quinquageſimus octavus, ad quadragesimum ſextum thronum producta.
 XLVII. Philipporum: hae fuit trigintiſimus nonus, & ad quadragesimum ſeptimum deventa est.
 XLVIII. Chriſtopoleos: hae thronus fuit ſeptuageſimus ſextus, ad quadragesimum octavum producta.
 XLIX. Hierapoleos: hae quadragesimus primus fuit, & ad quadragesimum nonum deventa est.
 L. Dyrrachii: hae quadragesimus ſecundus fuit, ad quinquageſimum.
 LI. Smyrnae: hae quadragesimus tertius fuit, ad quinquageſimum primum deventa est.
 LII. Mitylenez: hae fuit quadragesimus nonus, & ad quinquageſimum primum deventa est.

quageſimum ſecundum deventa est.
 LII. Joanninorum: hae cum eſſet Episcopatus Naupaſti, B honore Metropoleos affecta est.
 LIV. Didymitichi: hoc, cum olim Archiepiscopatus eſſet, honore Metropoleos affectum est.
 LV. Melenci.
 Apud Curopalatem a Julio Padio editum deſt Metropolis.
 LVII. Catanae: hae fuit quadragesimus quartus, & ad quinquageſimum ſeptimum deventa est.
 LVIII. Amorii: hoc fuit quadragesimus quintus, factum est quinquageſimus octavus.
 LIX. Camachi, hoc fuit quadragesimus ſextus, factum est quinquageſimus nonus.
 LX. Cotyazi: hoc fuit quadragesimus ſeptimus, factum est ſexageſimus.
 LXI. Sanctae Serverianae: hae fuit quadragesimus octavus, facta est ſexageſimus primus.
 LXII. Patrum Novarum: hae fuerunt quinquageſimus, & ad ſexageſimum ſecundum deventa sunt.
 LXIII. Apro: hoc fuit ſexageſimus nonus, & ad ſexageſimum tertium productum est.
 LXIV. Amaftridis: hae fuit quinquageſimus ſecundus, & ad ſexageſimum quartum deventa est.
 LXV. Chonorum: hae fuerunt quinquageſimus tertius, & ad ſexageſimum quintum deventa sunt.
 LXVI. Hidruntis: hae fuit quinquageſimus quartus, & ad ſexageſimum ſextum deventa est.
 LXVII. Celtzenes: hae fuit quinquageſimus quintus, facta est ſexageſimus ſeptimus.
 LXVIII. Coloniae: hae fuit quinquageſimus ſextus, facta est ſexageſimus octavus.
 LXIX. Thebarum: hae fuerunt quinquageſimus ſeptimus, facta sunt ſexageſimus nonus.
 LXX. Pompejopoleos: hae fuit quinquageſimus nonus, ad ſeptuageſimum deventa est.
 LXXI. Rhofae: hae fuit ſexageſimus, deventa est ad ſeptuageſimum ſecundum.
 LXXII. Anii: hae fuit ſexageſimus primus, facta est ſeptuageſimus tertius.
 LXXIII. Alania: hae fuit ſexageſimus ſecundus, facta est ſeptuageſimus quartus.
 LXXIV. Phalarorum: hic fuit Archiepiscopatus, & honore Metropoleos affecta fuit.
 LXXV. Tiberiopoleos, five Barnes, quae ſexageſimus tertius fuit, ſeptuageſimus quintus facta est.
 LXXVI. Euchaitorum: hae cum ſexageſimus quartus fuerint thronus, ſeptuageſimus ſextus facta sunt.
 LXXVII. Cerauntis: & hae fuit ſexageſimus quintus, facta est ſeptuageſimus ſeptimus.
 LXXVIII. Nacoliae: hae quae fuit ſexageſimus ſextus, facta est ſept. oct.
 LXXIX. Germiorum: hae ſexageſimus ſeptimus fuerunt, facta sunt ſeptuageſimus nonus.
 LXXX. Madytorii: hae ſex. octavus fuerunt, facta sunt octogeſimus.
 LXXXI. Apameae: hae, quae fuit Archiepiscopatus, honore Metropoleos conſecuta eſt.
 LXXXII. Libori: Libada in montanis magna Rhofia, Metropoles effecta fuit regnate Andronice tempore Jo. Suavis Patriarche.
 LXXXIII. Caucaei, in Obydines gente: hae cum Bulgaria Episcopatus eſſet, honore Metropoleos adpta eſt.
 LXXXIV. Gothiae: hae fuit Archiepiscopatus, facta eſt Metrop.
 LXXXV. Baſſi: hoc thronus fuit ſeptuageſimus, ad octogeſimum ſeptimum deventa eſt.
 LXXXVII. Nazianzi: hoc fuit ſeptuageſimus ſecundus, ad octogeſimum octavum deventa eſt.
 LXXXIX. Cereytorum: hae fuerunt ſeptuageſimus tertius, H facta sunt octogeſimus nonus.
 XC. Abydi: hae fuit ſeptuageſimus quartus, facta eſt nonageſimus.
 XCI. Methymna.
 XCII. Chriſtianopoleos: hae fuit ſeptuageſimus ſecundus, facta eſt nonageſimus ſecundus.
 XCIII. Rhodi: hoc fuit ſexageſimus ſeptimus, & nonageſimus tertius factum eſt.
 XCIV. Paronaxia: hae prius fuit thronus ſeptuageſimus nonus, facta eſt nonageſimus quartus.
 XCV. Antalia: fuit octogeſimus, facta eſt nonageſimus quintus.
 XCVI. Zaccia: hae fuit Archiepiscopatus, & Metrop. facta eſt.
 XCVII. Boſpori: hae provecta eſt, cum Archiepiscopatus eſſet.
 XCVIII. Bizanes.
 XCIX. Sugdaez: quae ex Archiepiscopatu in honore Metropoleos deventa eſt.
 C. Meſembriae: hae fuit thronus octogeſimus tertius, facta eſt centeſimus.
 CI. Arcaſiopoleos: hae fuit octogeſimus ſecundus, facta eſt centeſimus primus.
 CII. Selybria: hae fuit octogeſimus primus, facta eſt centeſimus ſecundus.

CIII. Mileti: hæc fuit octogefimus quartus, facta est centesimus tertius.
CIV. Gerdecæ: hæc fuit octogefimus quintus, facta est centesimus quartus.
CV. Argos: hic fuit octogefimus octavus, factus est centesimus quintus.
CVI. Dreitre: hæc fuit septuagesimus primus, ad centesimum sextum devecta est.
CVII. Pyrgii: hoc fuit nonagesimus, factum est centesimus septimus.
CVIII. Sebastopolcos: hæc fuit thronus quinquagesimus primus, ad centesimum octavum devecta est.
CIX. Euripi: similiter hic fuit nonagesimus secundus, factus est centesimus nonus.
CX. Cybistrorum: hæc similiter fuerunt nonagesimus tertius, & facta fuit centesimus decimus.
CXI. Antiochiæ.
CXL. Achyrautes.

De ordine thronorum inter Metropolitanos: quinam ex ipsiſ dicantur Principes, & honoratissimi: qui ſolum honoratiſſimi.

- I. Metropolitanus Cæſaræ Cappadociæ, honoratiſſimorum honoratiſſimus, & princeps totius Orientis.
- II. Ephesi, honoratiſſimus, & princeps totius Aſiæ.
- III. Heraclæ, præful honoratiſſimorum, & princeps totius Thraciæ, atque Macedonia.

Sequentes omnes ſunt honoratiſſimi, nempe Principes, & honoratiſſimi.

Ancyra, princeps totius Galatiæ, Cyzici, princeps totius Helleſponti.
 Sardium, princeps totius Lydiæ: pro quo nunc eſt Philadelphiæ, qui prius quidem erat Epicoſus ſub Metropolitanò Sardium, ſed factus Metropolita, nunc & locum habet, & principatum Metropolitiæ Sardium, & reliquos Epicoſatus ſubiectos ſibi.
 Nicomediæ, totius Bithyniæ.
C Nicææ, totius Bithyniæ.
 Chalcedoniſ, ſimiliter.
 Sidæ, totius Pamphyliz, Sebaste, totius Armeniæ.
 * Amalfiæ, Euxeni pontis.
 Meliteneſ, ſecundæ Armeniæ.
 Tyanarum, ſecundæ Cappadociæ.
 Gangarum, totius Paphlagoniæ.
 Theſſaloniciæ, totius Theſſaliæ: nunc autem locum habet Ancyran.
 Claudiopoleos: cuius loco eſt Pontoheracleæ, qui prius quidem Epicoſus fuit Claudiopoleos, ſed Metropolitanus factus, & locum habet, & principatum illius: totius ſcilicet Honoradiæ, ut colligi poſſe videtur ex diſpoſitione Leonis Imp.
 Neocæſaræ, ponti Polemoniæ.
 Peſlinuntis, ſecundæ Galatiæ,
 Myrorum, totius Lyciæ.
 Staurupoleos, totius Cariæ.
 Laodicæ, Phrygiæ Cappatiæ.
D Synadarum, Phrygiæ Salutaris.
 Iconii, totius Lyconiz.
 Antiochiæ, totius Pſidiaz.
 Sylai, qui etiam Pergæ dicitur, ſecundæ Pamphyliz: pro qua non eſt Atalziæ, qui fuit quidem Epicoſus Pergæ, nunc verò Metropolitanus factus habet locum ipſius.
 Corinthi, totius Peloponneſi.
 Athenarum, totius Helladiſ.
 Mocaſi, ſive * Mocaſi, primæ Cappadociæ.
 Seluciæ, ſecundæ Pamphyliz.
 Rhegi, qui & Calabriæ dicitur, non habet principatum.
 Patrarum veterum, totius Achæiæ.
 Trapezuntis, totius Laziciæ.
 Larifiæ, ſecundæ Theſſaliæ, & totius Helladiſ.
 Naupacti, totius Ætoliz.

Obſervandum, notarios Conſtantinopolitanos ad Metropolitanum Philippopolitanum ſcripiſſe honoratiſſimum, & Præfulem totius Thraciæ ſolum: Damianum verò Philippopolitanum, cum ad nos ſcriberet, ſeipſum inſcripiſſe honoratiſſimum, & Præfulem totius Europæ, & Drægovintiz.

Hadrianopoleos, honoratiſſimus, & Præful Hamemonti. Obſervandum hic Metropolitanum ſcribere Præfuli Hadrianopoleos: Sanctiſſime Metropolita Hadrianopoleos, honoratiſſime, & Præful Hamemonti.
 Hactenus qui Præfulum dignitatem habent: reliqui verò omnes Metropolitanæ honoratiſſimi ſolum inſcribuntur, ac non Præfules.

De METROPOLITANO BARNE.

Barna, ajunt quidam, eadem eſt Tiberiopolis. Ac propterea in illa Expoſitione non invenitur, præſcripta, neque inter Metropoles, neque inter Archiepicoſatus, aut Epicoſatus: ſed Antifite Barnæ idem eſt Heliopoleos.

De Antifite ANCHIALI.

Anchialis conjuncta fuit prius Archiepicoſatui Meſembriæ: ſed hæc evecita in honorem Metropoleos, & Anchialis Archiepicoſatus facta eſt.

De MELENICO.

Melenicum verò nuſquam invenimus ſcriptum: dicitur autem: quamvis ſine ſculpo, hic etiam Epicoſus Scarrum eſſe. Sunt & alii Metropolitanæ, etiam eos, qui veteri illa delineatione ſcripti ſunt, qui ex Archiepicoſis, & Epicoſis honorem temporibus variis aſſecuti ſunt ampliorum. Hæc ex Archiepicoſis quidem hic Metropolitiæ facti ſunt: Bizyæ, Mileti, Scibriz, Apro, Garella, Bryſeos, Deco, Cherſonis, Meſembriæ, Gotthiz Metrachorum, qui & Zecchiæ dicitur.

Sugdææ verò, & Bullæ, duo erant Archiepicoſatus: adunata autem factæ ſunt una Metropoliti, ideoque Sugdææ, & Phullarum dicitur.

Ex Epicoſatibus verò Metropolitanis Ephesi, factus eſt Metropolitanus Pergami.

Ex Epicoſatibus Metropolitanis Heraclæ, Metropolita Madytorum, & Mediæ Pruſæ.

Ex Ep. Metr. Theſſaloniciæ, M. Berrechiæ.

Ex Ep. Metr. Neocæſaræ, Metr. Cerantiniſ, & Rizæi.

Ex Ep. Metr. Corinthiæ, Metropolita Nombæſiæ, qui etiam dicitur Præful totius Peloponneſi, & locum obtinet Metropolitanæ Sidæ.

Ex Ep. M. Mocaſi, Metr. Nazianzi.

Ex Ep. Patriam, veterum Metr. Lacedæmoniz.

Ex Ep. M. Naupacti, Metr. Joanninorum.

Ex Ep. Metr. Philippopoleos, Metropol. Litizæ.

Ex Ep. Metr. Trajanopoleos, Metropolita Didymotichi, Marcæ, Zanthiæ, & Peritheorii.

Ex Ep. Metr. Rhodi, Metropol. Chii, & Co Archiepicoſus.

Ex Ep. Metr. Philipporum, Metropolita Chriſtopoleos, & Drama, cum non eſſet Epicoſus, ſed (ut ajunt) Protopapæ erat Metropolitiæ Philipporum Drama.

Ex Ep. Metr. Hadrianopoleos, Metropol. Sozopolcos.

Ex Ep. Metr. Camachi, Metr. Celtænzæ.

Ex Ep. Metr. Scarrum, Metr. Zichnarum.

Facti ſunt etiam poſtea in Ungroblachia duo Metropolitanæ, quorum unus locum habet Metropoliti Nicomediæ, Præfulque etiam dicitur totius Ungoriæ, & Plagenarum: alter verò Metropolita dicitur Paris Ungroblachiz, & locum obtinet Metropolitanæ Amafæ.

Factus quoque eſt temporibus noſtris Metropol. Bydina. Et in Mauroblachia alter.

Et in Galitza, quæ quidem pars eſt minoris Rhofiaz.

Ac Patriarcha, quidem inſcribit Metropolitanos, & Archiepicoſos, ſanctiſſimos: Archiepicoſi autem non inſcribuntur honoratiſſimi, ſed fratres, & adminiſtrationis ſocii, ſicut & Metrop.

Hactenus ex *Cyropalatiæ lib. de Official. palatii, & Eccleſiæ Conſtantinop.*

Patriarchatus ALEXANDRINUS.

Alexandrino Patriarcha omnes olim Ægypti provinciæ ſubſueverunt, quæ ſex aliquando poſtea decem numero exiterunt: ut *lib. 1. c. 21. diſſerimus.* De ejuſdem Patriarchatus antiquitate, ac dignitate, *vide, quæ libro eodem cap. 1. diximus.*
 Eſt autem Alexandria egregia civitas Ægypti, multis (ut *Vitriacus 13. Hiſtor. Jerofolymitana ſequitur*) edificiis, & univerſa hominū multitudine decorata, ſub Rege Babyloniæ conſtituta. In hæc urbes ſunt plures Eccleſiæ Chriſtianorū: inter quas eſt Eccleſia S. Marci Evangelizæ extra muros nove civitatis ſupra mare ſita. Antiquitas enim hæc urbs uſque ad mare præcedebatur ſed modo nō. Eſt etiā ibi capella, in qua Marc. Evangelizæ Evangelii ſcripſit, & martyriū ſumpſit, & locū ſepulture: ſed poſtea Ventie

Veneti inde corpus ejus abſtulerunt. In hæc Eccleſia Patriarcha eligitur, & conſecratur.

A Ab Alexandria uſq. ad *Novam Babyloniæ* ſunt tres diætæ per terram, & ſex per aquam. Eſt autem *Novæ Babyloniæ* maxima civitas ſuper Nilum fluvium, & notandum eſt, quòd ad tertiam partem milliari ab hæc civitate fuit quondam egregia civitas, & munitiſſima, quæ *Caper* vocatur, in qua adhuc ſedes eſt regaliz, & palatia Principum. Hæc & Nova Babylonia ad mandatum Soldani uno muro clauſæ ſunt, & ſunt factæ una, eademque civitas. In hoc loco Saraceni habitant, Judæi, Chriſtiani: & quilibet natio ſuam legem colit. Nota autem quòd tres fuerint *Babyloniæ*. Prima fuit ſuper fluvium *Cobar*, ubi regnavit *Nabuchodonofor* Rex Babyloniæ, in qua fuit turris Babel: & hæc deſerta dicitur, & diſtat à Nova Babylonia per triginta diætæ. Fuit & alia in Ægypto ſita ſuper Nilum, in qua regnavit *Pharao*, diſtans à Nova Babylonia per quinque milliaria: & hæc quoque deſtructa eſt. Ex eſt *Novæ Babyloniæ*, de qua jam dictum eſt.

A Nova Babylonia ad tres diætæ ſita eſt *Damiata* civitas, inter ripas Nil, & litus maris, pulcherrima, firmiſſima, & inſinitis turribus exteriori, atque interiori decorata. Ejuſquæ caput & claris totius Ægypti: præcellit enim in munitione Babyloniæ, Alexandriam, Thanaſum, & cunctas Ægypti civitates.

A Damiata ſunt octo diætæ per deſertum uſque ad montem *Sina*, ubi requieſcit corpus *B. Catharinæ* virginis. In magna veneratione tenent Saraceni locum illi, & monachos ejuſdē loci.

Capia eſt autem Damiata à noſtris anno m. cc. xix. Nonis Novembris, poſt nonum menſis obſidionis, & tradita Regi Jerofolymitano. Albanenſis Epicoſus, Apoſtolica Sedis Legatus, anno m. cc. xx. in eadem Archiepicoſalem inſtituit.

A Damiata ſunt ſeptem milliaria uſque *Thanaſum*, quod etiam noſtris Deus tradidit: & aliud brachium Nilii intrat mare ante Thanaſum. Civitas autem *Thanaſi*, cum ſua diœceſi, ſub Damiata Metropoliti continetur. *Sic ſerè Vitriaci loco citato, in Epistoſa ſua de capta Damiata tomo 1. Hiſtoriæ Orientalis per Bongarſium anno m. dc. xl. Hannoveriæ edita.*
Patriarchatus ANTOICHENUS, ex m. codice Græco Guiltelmi Sireti, S. R. E. Cardinalis, & Bibliothecarii Apoſtolici.

Apud Guiltelimum *Typium lib. 14. de bello ſacro, cap. 12. ſive ſedes Patriarchæ Antiocheno ſubdita hæc ordine recenſentur, ſed mendose admodum. Nos pro virili reſtituere, & illuſtrare conabimur.*

Thronus, ſive Sedes I. Metropolitanæ Tyrus, ſub qua Sede ſunt Epicoſatus XIII.

I. Porphyreon, *Vitriaco cap. 22. & Adrichomio Caipha.*

II. Arce, de eâ *Adrichomius, fol. 185.*

III. Ptolemais, ſive Acon, *Vitriacus cap. 25.*

IV. Sidon, *deſcribitur à Jacobo Vitriaco, lib. 1. Hiſt. Orient. c. 27. & à Chriſti ano Adrichom. in Teatro Terræ ſanctæ, fol. 7.*

V. Sarepta, ſive Sarepta, nomen ut puto retinet.

VI. Biblus, *Vitriaco cap. 44. Biblium, Adrichom. fol. 185.*

VII. Botrys, *Ptolemao Botrus, Vitriaco cap. 44. Botrium, vulgò Betron.*

VIII. Orthoſas, ados, *Adrichom. fol. 187.*

IX. Aradus, *Vitriaco cap. 44. Arados, Adrichom. fol. 184.*

X. Antaradus, *Vitriaco ibidem Tortoſa, Adrichom. ibidem.*

XI. Panaas, ſive Paneas, vulgò Belinas.

D XII. Arachle, ſive Araclea, ut in m. codice collegii *Navarrei Parisiſ legitur.* Maraclea apud Tyrum, *Vitriacum, & Adrichomium.*

XIII. Tripoliſ, *Vitriac. cap. 33. & Adrichom. fol. 188. vulgò Traboli.*

Sic recenſentur Epicoſatus iſti in vetuſto codice manuſcripto Græco bibliothecæ Guir, Sireti Cardinalis, quæ poſtea fuit Aſcanii Colummæ itidem Cardinalis: ex quo iſta cum nominibus propriis Epicoſatum ſubſcribentium fideliter verit, & ad nos tranſmiſit Joannes Macarius, Canonicus Aſienſiſ in Arceſta, vir linguarum erudiſſimus, & Antiquitatum Eccleſiaſticarum peritiſſimus.

TYRENSEM Sedem Innocentius III. Patriarchæ Antiocheno ſubtraxit, & Jerofolymitano ſubjecit: Tyrus loco cit. commemorat. Tyrus porro, vulgò Soc vel Sur, Metropolitiſ deſcribitur à *Vitriaco cap. 43. & ab Adrichomio fol. 13.*

Paneas, alio nomine Cæſarea Philippi, vulgò Belinas, teſte *Vitriaco Hiſt. Orient. cap. 25.*
 Ceterum juxta codicem *Card. Siretiſ nominis XIII. Epicoſatus ſub Tyrenſi metropoli recenſentur: quod mense, ne quem fallat vetus, & incorrèdâ Guiltelmi Tyriz editio, XIV. enumerans.*
 Thronus, ſive Sedes Metropolitanæ II. Tarſus, ſub qua

ſunt Epicoſatus quinque.

I. Sebaste, *Vitriac. c. 56. bodie Saufia.*

II. Malpſus, *Ptolemao Malloſ.*

III. Theba, ſive Thebes, non Thiva, ut apud Tyrum. *Vide Adrichomium fol. 74. & 120.*

IV. Corycus, *Vitriac. c. 31.*

V. Podandus.

TARSUS, noſtris Tarſo, incolis Tereſſa, *Ciliciæ urbs, bodieque non ignobilis, haud procul mari. D. Pauli Apoſtoli patria.*

Thronus, ſive Sedes Metropolitanæ III. Edeſſa: ſub qua ſunt Epicoſatus XI. juxta codicem manuſcriptum *Siretiſ M. Tyriz non niſi x. recenſet.*

I. Berthe, *Ptolemao nota.*

II. Conſtantia.

III. Carron, *Vitriac. cap. 31. forte Carram, Ptolemao Carræ.*

IV. Marcopoliſ.

V. Serogena.

VI. Theſmaron.

VII. Himeria.

VIII. Cerceja.

IX. Daufaron.

X. Callinicus.

XI. Valentia nova, *deſt Guil. Tyriz.*

EDESSA urbs Meſopotamiæ olim nobiliſſima, ultra Euphratem fluvium ſita, deſcribitur à *Vitriaco c. 31. & ab Adrichom. fol. 83. bodie dicitur Orſa vel Raha: teſte Leonardo Abbe Epicoſ. Sidonenſi.*

Carron urbiſ Epicoſus fuit Theodoruſ, cognomine Abucaſa, quem male quidam vocant Epicoſum Carum à *Carſ Cerit, ſuit autem inſignis Theologuſ Græcuſ, quod indicant ſcripta typiſ edita.*

Thronus, ſive Sedes Metropolitanæ IV. Apamea: ſub qua ſunt Epicoſatus VII.

I. Epiphanea, *Adrichom. fol. 107.*

II. Selencobela, *Ptolemao. Selencia ad Belum.*

III. Larifiſa, *Vitriaco cap. 39. forte Laris.*

IV. Balanceſ, *Ptolemao Balanceſ, Tyriz, & Vitriaco Valania.*

V. Mariame.

VI. Rophaneos, in m. Græc. Raphanea Tyriz, & *Adrichomio.*

VII. Arethufa.

APAMEA, ſive Apamia, vulgò Apamiſ, *Cæleſiæ Syriæ Metropolitiſ, ad Orontem flu. deſcribitur ab Adrichomio.*

Balanceſ, *Syriæ curiæ oppidum Ptolemao, Pheniciz Stephano, Vitriaco cap. 32. Valena, ſive Valenia, deſcribitur ab Adrichomio fol. 188. Hujus loci Epicoſatus ad Margach caſtrum poſtea tranſlatuſ eſt, ob Saracenorū incurſioneſ, teſte eodem Vitriaco.*

Thronus, ſive Sedes Metropolitanæ V. Hierapoliſ, ſub qua ſunt Epicoſatus VIII.

I. Zeugma, *Ptolemao peneſ Euphratem.*

II. Surron.

III. Parballiſ.

IV. Neocæſaræ.

V. Perre.

VI. Orimon.

VII. Doliche.

VIII. Europe.

HIERPOLIS *Cyriſticæ regionis urbs princeps: cuius mentio apud Vitriacum c. 31. ſed perperam Geropolis nōcupatur. Pli-nius in Cæleſiæ Syriæ eâ collocat. Bodino bodie eſt Aleppum, urbs Syriæ, mercatu celeberrima. At Leonardo Epicoſ. Sidonenſi Aleppum, ſive Haleppum eſt veterum Berreca, inter Archiepicoſatus infra recenſenda. Cyriſticæ porro civitates apud Ptolemaum ſunt. Hierapoliſ, Regiæ, Buba, Cyruſ, & aliæ.*

Thronus, ſive Sedes Metropolitanæ VI. Boſtra: ſub qua ſunt Epicoſatus XIX.

I. Graſſoſ.

II. Philadelphiæ.

III. Adraon. *Adrichom.*

IV. Midanon.

V. Auſtondonoſ.

VI. Dalmundon.

VII. Zoronia.

VIII. Etre.

IX. Theve.

X. Conſtantia. *Vide Adrichom.*

XI. Parembole.

XII. Dionyſia.

XIII. Cuaanathon.

- xiv. Maximopolis.
- A xv. Philippopolis.
- xvi. Chryopolis.
- xvii. Neelon. Vide *Adrichom.*
- xviii. Lurea.
- Bostra sive Bostra, *Vitriaco* Bostrum, vulgò *Busfereth*, deserta sive prima Arabia metropolis, ab eodem describitur cap. 47. & ab *Adrichomio* fol. 80. Bostra item urbs Arabiae Stephano: & in libro *Nazianorum*. Col Bostra est in antiquo lapide.
- Thronus, sive Sedes Metropolitana XIX. Anazarba, sub qua sunt Episcopatus IX.
- I. Epiphanea.
- II. Alexandros, fortè Alexandris.
- III. Irenopolis, *Ptolemæo* nota.
- IV. Cambyfopolis.
- V. Flavius, *Ptolemæo* Flaviopolis.
- VI. Rufus, *Ptolemæo* Rufus in Syria causa. Roffum.
- VII. Castabala, *Ptolemæo* Castabala.
- VIII. Egas *Ptolemæo* Ega.
- IX. Siga.

Anazarbam in Cilicia mediterranea memorat *Ptolemæus*, ut B Irenopolim, Flaviopolim, & Castabala.

- Thronus, sive Sedes Metropolitana VIII. Seleucia: sub qua sunt Episcopatus XVII.
- I. Claudiopolis, in *Disposicione Leonis Imp. apud Leuclavium*, tom. 1. Juris Græco-Romani pariter memoratur.
- II. Diocæsaria, ibid. nota. Vide *Adrichom.* fol. 142.
- III. Oropo.
- IV. Dalifandus, *Leoni Imp. similiter* nota.
- V. Sebela, *Leoni* Sebela vel Sybala.
- VI. Celenderis, *Leoni Imp. Celentris*.
- VII. Anemorios, *Leoni* Ancemc.
- VIII. Tityopolis, *Leoni* nota.
- IX. Lamus, urbs *Leoni* nota.
- X. Antiochia parva, *Leoni* nota.
- XI. Nephelias.
- XII. Cistra.
- XIII. Skenunta, *Leuclavio* Sclinunt.
- XIV. Orape, *Ptolemæo* Jotape.

- C xv. Philadelphia parva, *Leoni* nota.
- xvi. Irenopolis, *Ptolemæo*, & *Imp. Leonis* nota, in *Disposicione per Leuclavium* edita.
- xvii. Germanicopolis, *Leoni Imp. nota*.
- xviii. Musbada.
- xix. Domitiopolis. *Leoni Imp. nota*.
- xx. Sbiada.
- xxi. Zenonopolis, *Leoni Imp. nota*.
- xxii. Adrafius, *Leoni* Adrafius.
- xxiii. Milce, *Leoni* Melce.
- xxiv. Neapolis, *Leoni Imp. nota*

- Thronus, sive Sedes Metropolitana IX. Damafcus: sub qua sunt Episcopatus X.
- I. Aule.
- II. Palmyrus, *Ptolemæo* & *Plinio* Palmyra. De ea *Adrichom.*
- III. Laodicea.
- IV. Euroca.
- D v. Chomochia.
- vi. Jabruda.
- vii. Danabe, *Ptolemæo* Danaba.
- viii. Caradea.
- ix. Arlance.
- x. Suracine.

In *Code* ms. Græco *Card. Sirleti*. In veteri editione *Cuthelmi* Tyrii leguntur Episcopatus XI. sed corruptis pro suis nominibus, hic, & alibi passim.

Damafcus, bodie Damafco, minoris Syriæ, quæ Phœnicis Libani dicitur, metropolis à *Vitriaco* describitur cap. 46. & ab *Adrichomio* fol. 83. & seqq.

- Thronus, sive Sedes Metropolitana X. Amida: sub qua sunt Episcopatus VII.
- I. Ilme.
- II. Valentine.
- III. Arsamofata.
- IV. Sophine.
- V. Cithacis.
- VI. Cepha.
- vii. Zeugma. Vide *Adrichomium* fol. 97. qui Zeugma oppidum ad Euphratem collocat. Qued an istud sit, an verò aliud,

de quo sup. sub Sede v. Hierapoli diximus, expendant *Geographis* studiosi.

- Thronus, sive Sedes Metropolitana XI. Sergiopolis: sub qua sunt Episcopatus V.
- I. Zenobias.
- II. Orifon.
- III. Erigene.
- IV. Oragizon.
- v. Agrippias.

Ita ms. *codex Græcus Sirleti*: sed aliter *Tyrius*, qui *Marcopolim*, & alios Episcopatus, infra sub *Emessa* recensendos, hic collocat.

De *Agrippiade*, Idumæ urbe maritima, quæ olim *Anthedon* dicta, agit *Adrichomius*. Sed ista recensetur infra inter *Autoccephalos* Episcopatus sub *Patriarcha* *Jerosolymitano*.

- Thronus, sive Sedes Metropolitana VII. Theodosiopolis sub qua sunt Episcopatus VII.
- I. Ortrus.
- II. Mazunne.
- III. Maurocastrum.
- IV. Sanctæ Mariæ.
- v. Axier.
- VI. Tarutza.
- VII. Polytimus.

- Thronus, sive Sedes Metropolitana XII. Emessa: sub qua sunt Episcopatus IV.
- I. Arce.
- II. Marcopolis.
- III. Benethale.
- IV. Ermenia.

Ita ms. *codex Sirleti*: sed aliter *Tyrius*, ut qui *Marcopolim* *Benethalem*, & *Ermeniam* sub *Sergiopolis* collocat.

Emessa, sive Emilla, *Vitriaco* cap. 45. est urbs Cæle-Syriæ, vulgò *Camela*, bodie *Turci* *Haman*, & *Arabibus* *Hama*, ut ex *Bellonio* refert *Adrichomius*.

- Metropoles Autocephale, seu per se subsistentes IV. juxta ms. *codicem Sirleti*.
- I. Berytus. *Berut. Vitriac.* c. 26. & 55.
- II. Heliopolis, *Beaalbec. Vitriac.* c. 45.
- III. Laodicia Syria, *Iladchie. Vitriaco.* c. 44. Liche.
- IV. Samofata, *Scemsat*.
- v. Cyrius sive Kyrus, *Quars. Kyropolis Ptolemæo*, fortasse.
- VI. Martyropolis, *Magarkin*.
- VII. Mopisufis, *Melise*.
- VIII. Adana, *Adna*.
- IX. Pompeopolis, *Pompipolis*.

Guil. Tyrius non nisi VIII. recenset, adeoque *Martyropolim* omittit.

- Archiepiscopatus XII. similiter, ut *Credo*, *Autocephali*.
- I. Bercea, *Halep*.
- II. Chalcis, *Chiniferin*.
- III. Gabala, *orum, Gable*.
- IV. Seleucia Pietria, *Seleuchie Zelber*.
- v. Anazartha.
- VI. Paltus, *Belde*.
- VII. Gabula, *Gebule*.
- VIII. Germanicea, *Mercex*.
- IX. Salamia, *ados, Selmie*.
- x. Barcusos.
- XI. Ralios sive Ralios, *Elas*.
- XXII. Anabagatha, *orum*.

Sic ista *Metropolitanorum*, & *Archiepiscopatum* in Oriente *Sedium* nomina vocabulis patriæ lingue reddidit *Leonardus*, *Abel*, *Episcopus* *Sidonienfis*, qui à *Gregorio XIII. Pontif. Max.* in Oriente anno 1588. missus fuit: cujus scripta varia de *Nestorianorum*, *Jacobitarum*, *Maronitarum*, aliorumque in Oriente Christianorum opinionibus ac statu apud nos ms. exstant.

Gabala Syriæ eorum oppidum est *Ptolemæo. Vitriaco* c. 44. dicitur, *Gabalum* oppidum, vulgò *Gibeb*, nuncupari. Præter dictos *Metropolitanos*, *Archiepiscopos*, & *Episcopos* sunt, & *Catholici*, seu *Primates* duos *Patriarchæ* *Antiocheno* subiecti: ut in ms. *codice. Card. Sirleti* disertè legitur bis verbis.

Ordo eorum, qui sub *Patriarchatu* *Antiochiæ* sunt *Catholici*, *Metropoles*, *Archiepiscopatus*, & *Episcopatus*. Primus *Catholicus* *Romyreos*, sive *Perfæ*. Secundus *Catholicus* *Irenopoleos*, sive *Bagda*.

Thronus, sive Sedes I. Tyrius, &c. ut supra commemoravimus. Idem, tradit *Jacobus Vitriacus*, *Hist. Orientalis* c. 32. *Antiochiæ* *Patriarcha*

Patriarcha habet sub se viginti, inquit, provincias, quatum A quatuordecim *Metropolitanos* habent, cum sibi suffraganeis *Episcopis*. Reliquæ vero sex sub duobus *Primatibus*, quos *Catholicos* vocant, continentur: quorum alter *Irenopolitanus*, id est, *Baldacensis*, sive *Bagdacensis*, quæ quondam dicta est *Babylonia*, alter *Armenis*, qui *Petridis* primas appellatur. Ceterum de viginti provinciis *Antiocheno Patriarchæ* subiectis, & de *Catholicis* duobus eidem quondam subiectis præter *Vitriacum*, scribit & *Marinus Sanutus* *Tosellus* lib. 3. *Secretorum fidelium Crucis*, parte 7. tom. 2. per *Bongarsium* anno 1611. tom. 1. *Histories Orientalis* typis *Honoræ* publicatus.

Catholicis porò nomen est hic titulus dignitatis (quo sensu, & apud *Tyrium*, alioque legitur) ut videlicet *Primate*, aut *Patriarcham* significet. Vide supra à *Tit. Episcopus*.

Patriarchatus *JEROSOLYMITANUS* ex *codice ms. Græco. Card. Sirleti*.

- Sedes I. Metropolitana. CÆSAREA: sub qua sunt Episcopatus XIX. juxta *codicem ms. Sirleti*.
- I. Doræ. De ea *Adrichomius*, fol. 72.
- B II. Antipatrida, *Vitriaco* cap. 13. *Adrichom.* fol. 70.
- III. Jamnia. *Adrichom.* fol. 23.
- IV. Nicopoleos, quæ olim *Emaus* dicta: ut scribit *Adrichom.* fol. 17.
- v. Onus. Vide *Adrichom.* fol. 10.
- VI. Sozuses.
- VII. Raphia. *Adrichom.* fol. 133.
- VIII. Porphyron.
- IX. Regeon Apathus, *Tyrio*, & *Ortelio* *Regium*.
- X. Regeon Jerico. Vide *Adrichom.* fol. 18.
- XI. Regeon Lybia, *Ptolemæo* notum.
- XII. Regeon Daron. Vide *Adrichom.* fol. 119.
- XIII. Axotes Paralia. *Adrichomio* fol. 21. *Axotes Philistheorum* urbs *Episcopalis*.
- XIV. Axotes Ippini *Adrichomio* fol. 89. *Hippus* sive *Hippene* urbs *Episcopalis*: sed ad *Sedem* *Scythopolim* fortè referenda.
- XV. Eucomazon.
- XVI. Aetillii, alius *Bitillii*.

- C XVII. Tricomia.
- XVIII. Toxon.
- XIX. Salton Constantiniani Cef. Ita ms. *Sirleti* *codex*. Ex quibus duobus unum facit *Tyrius*, ut & ex *Azoto* ac sequentibus nominibus: adeoque XX. *Episcopatus* facit *Cæsareæ* *suffraganeos*.

Cæsaria *Palestinae*: ad mare mediterraneum sic dicta est ad discrimen *Cæsariae* *Philippi* (quæ & *Pancas*) ad fontes *Jordanis* sita. De ea fuit *Adrichomius* fol. 71.

- Sedes Metropolitana II. Scythopolis sive *Bafan*: sub qua sunt Episcopatus VI.
- I. Pelle. *Adrichom.* fol. 72.
- II. Belles.
- III. Hippis. *Adrichomio* fol. 89. *Hippus*, sive *Hippene*, urbs *Episcopalis*, *Plinio*, *Ptolemæo*, aliisque nota.
- IV. Tetracomia.
- v. Climaganale.
- VI. Comes Nais, seu *Vici Nais*. Vide *Adrichom.* fol. 37.

Ita ms. *codex Sirleti*. Apud *Tyrium* numerantur IX. additis nimirum *Capetoliadis*, *Miri*, & *Gadarorum Episcopatus*. Sed hi tres infra recensentur inter *Episcopatus* *Autocephal.* seu *Suffragan.*

Scythopolim tertie *Palestinae*, & universæ *Galilææ* metropol. fuisse, & inde postea dignitatem *Episcopalem* ad urbem *Nazarenam* fuisse translata, testatur *Vitriacus* c. 56. Fuit olim *Bethanum* nuncupata, ut tradit *Adrichom.* fol. 71. sive *Bethen*, ut *Choppinus* subindicit. l. 2. *Pol. sacræ*. tit. 4. §. 20. ex *Constitutionib.* regni *Jerosolym.*

- Sedes III. Metropolitana Petra, juxta *codicem ms. Græcum Sirleti*, sive *Raba*, juxta *Tyrium*: sub qua sunt Episcopatus XII.
- I. Augustopolis.
- II. Aëndides.
- III. Charachyles.
- IV. Hierapoleos. *Adrichom.* fol. 97.
- v. Mamfildos.
- VI. Elufes.
- VII. Zooron.
- VIII. Birofaddon, aliis *Birofamon*.
- IX. Pentacomia.
- X. Mamafonon.
- XI. Metrocomia.
- XII. Salton Hieraticon.

Apud *Gyrum* Sedes III. dicitur *Raba*, sive *Raba* *Moabitidis*.

dis. Item tradit *Babbensem Metropolitanum Alexandrino Patriarchæ* olim detractum, & *Jerosolym.* attributum fuisse. De *Rabba Ammonitarum metropoli* *Adrichom.* agit fol. 34. dicitque postea *Philadelphiam* nuncupatam. Item tradit *Choppinus* *Polit. sacræ* l. 2. tit. 4. §. 20. ex vetustis regni *Jerosolymitani* legibus, *Francica* lingua conscriptis, *Rabæ*, inquit, *Archiepiscopus*, qui dicitur *Philadelphæ*, temporibus *Amalrici Regis* translatus est in *Crac*, & vocatur nunc *Archiepiscopus* *Petra* deserti; habetque suffraganeum *Episcopum* *Pharaonensem*, sive *Pharensem*, qui nunc est in monte *Sinai*. Itaque *Sedes* ista *Metropolitana* ex *Rabba* in *Crac*, sive *Petram* deserti translata est, temporibus *Amalrici Jerosolymorum Regis*.

Ceterum *Petra* urbs munitissima, & *Archiepiscopali* dignitate insignis, vulgò *Crax*, & *petra* deserti, ultra *Jordanem* sita, in finibus *Moab*, *Arabie* secundæ, seu *Petræ* metropolis, egregiè describitur à *Tyrio* l. 20. c. 3. *Vitriac.* l. 1. c. 56. & ab *Adrichomio* fol. 32. & 129. *Petræ* enim porò primus, à *Latinorum* in *Syriam* adventu *Metropolitanus* ann. 1168. datus est *Guerricus*: teste *Tyrio* ibid.

Idem *Tyrius* *Cracem* seu *Petram*, istam sive aliam, inter *F* *Episcopatus* *suffraganeos* *Patriarchæ* *Jerosolymitani* connumerat: nisi forte esse mendosa sit lectio, & substituentum *Cyriacopolis*, juxta *codicem ms. Sirleti*.

Sedes IV. Metropolitana in ms. *codice Sirleti* est *Bostra*, apud *Tyrium* *Becerra*: sub qua sunt Episcopatus XXXV.

- I. Drafi.
- II. Dia.
- III. Medabon. Vide *Adrichom.* fol. 128.
- IV. Gerafcon. Vide eundem. fol. 88.
- v. Nevi.
- VI. Philadelphia. Vide *Adrichom.* fol. 34.
- VII. Ibsus, *Ptolemæo* *Esbus*. *Adrichom.* fol. 127.
- VIII. Neapoleos.
- IX. Hierapoleos. Vide *Adrichom.* fol. 97.
- X. Philippopoleos.
- XI. Phœnultus.
- XII. Constantines.
- XIII. Dionysia.
- XIV. Pentacomia.
- XV. Tricomia.
- XVI. Canothadis. Vide *Adrichom.* fol. 80.
- XVII. Salotrum.
- XVIII. Bataneos. Vide *Adrichom.* fol. 79.
- XIX. Hexacomia.
- XX. Enneacomia.
- XXI. Comes, seu vici *Gonies*.
- XXII. Comes *Cherus*.
- XXIII. Comes *Tanes*.
- XXIV. Comes *Machameron*.
- XXV. Comes *Corearas*.
- XXVI. Comes *Bilvavus*, aliter *Bibanus*.
- XXVII. Comes *Capran*, alius *Capanon*, fortè *Copron*.
- XXVIII. Comes *Pyrgoaruton*, vel *iton*.
- XXIX. Comes *Setnes*.
- XXX. Comes *Atiachon*.
- XXXI. *Neotes*, sive *Comes* *Neotes*.
- XXXII. *Climatis* *Anatoles*, & *Dyimon*.
- XXXIII. *Comes* *Aritphas*, fortè *Aritphas*, ut in alio exemplari legitur.

XXXIV. *Comes* *Trachomis*. Vide *Adrichomium* fol. 99.

XXXV. *Comes* *Badamus*, in alio exemplari *Beadomos*, vel *Bel-Hadamus*.

Apud *Tyrium* Sedes IV. dicitur *Berytus*, & paulò infra *Becerra* *Arabie*: sed lectio fortasse mendosa est. *Berytus* certè recensetur supra inter *Autocephalos* *Metropoles* *Antiocheni* *Patriarchatus*. *Adrichomius* fol. 77. ex *Tyrio* dicit *Becerram* *Arabie* felicis metropolim sub se habuisse XXXV. *Episcopatus*, sic & *Choppinus* *politie sacræ* lib. 2. tit. 4. §. 20. *Bostram* sive *Becerram*, vulgò *Beisereth*, inter *Archiepiscopatus* *Regni* *Jerosolymitani* connumerat, ex libro *Constitutionum* dicti *Regni*, *Gallico* idiomate jam olim conscriptarum.

Ceterum queritur, an sit eadem *Postra* ista, quæ *Sedes* VI. *Metropolitana* sub *P. Antioch.* & hæc, quæ *Sedes* III. *Metropolitana* sub *P. Jerosolymitano* nuncupatur. Et videtur certè utraque eadem esse: primum, quia utraque in *Arabia* collocatur. Secundo, quia utraque *Busferet* sive *Beisereth* (unde natum fortasse nomen *Becerra*) *barbaro* vocabulo nominatur. Tertio, quia *Ptolemæus*, & alii veteres *Geographi* non nisi unius *Bostræ* in *Arabia* meminere. Quarto, quia sub utraque *Sedes* aliqui *Episcopales* eadem collocatur,

cantur, ut Philadelpia, Philippopolis Dionysia, Constantinian, seu Constantin. Itaque Boltra primis fortasse secutus Patriarche Antioch, subsistit, antequam P. Jerosolymitano esse assignata, Guliel. Tyrius tamen libro 14. cap. 12. De bello sacro, & Codex vetus Provincialis, voluit Becerram olim P. Alexandrino subsistisse.

A Autocephali XXXV. Episcopatus, Juxta codicem Græcum Sirleti, qui Tyrio lib. 14. c. 12. Latine dicuntur Suffraganei, Græcè Synelli.

I. Diospoleos seu Georgiopooleos, quæ & Lidda dicitur. Vitriacus lib. 2. cap. 57. Adricom. fol. 28.

II. Alcolis. Vitriac. c. 40. & 57. Adricomius fol. 132. Ea sub Latine Episcopum non habuit, sed Bethlebemitanus Episcopo suberat Sanuto lib. 1. p. 7. c. 2.

III. Joppes. Jassa. Adricom. fol. 23.

IV. Gaza. Vitriac. c. 40. Adricom. fol. 135.

V. Anthedonis, seu Majuma, quæ & Agrippias est dicta, Idumææ urbs maritima. Vide Adricomium fol. 131. & 22.

VI. Diocletianopooleos.

VII. Eleutheriopooleos. Adricom. fol. 47.

VIII. Neapoleos. Adricomius fol. 30. & 74. Neapolis, & Joppe sub Latine Episcopos non habuerunt, sed suberant Priori Dominici Sepulchri: ut cap. seq. ex Sanuto dicemus.

IX. Sebastea. Sebasi.

X. Sacri Jordanis fluvii.

XI. Tiberiads, in Galilea ad stagnum Cenesaroth, quod inde Mase Tiberiads, seu Galilee dicitur. Vitriacus lib. 1. cap. 22. & 56. Adricom. fol. 143.

XII. Diocazareæ. Vide Adricom. fol. 142.

XIII. Maximianopooleos. Adricom. fol. 70.

XIV. Caperoliadis.

XV. Myri.

XVI. Gadarorum. Vide Adricom. fol. 27. & 49.

XVII. Nazareth Vitriac. cap. 56. Ea ubi postea Archiepiscopi habitavit.

XVIII. Montis Tabor, nigrorum monachorum ord. S. Benedicti, Vitriacus lib. 1. c. 54. & 56. Adricom. fol. 142. Sanutus lib. 3. p. 7. cap. 3.

XIX. Cyriacopooleos, Tyrio Caraca, vel Petraz.

C XX. Drios, Tyrio Hadroga.

XXI. Gab, Tyrio Aphra. Vide Adricom. fol. 17. & 72. De Aphaja. idem fol. 14.

XXII. Aelia.

XXIII. Pharan. Vide Adricom. fol. 18.

XXIV. Sacri Montis Sina, Vitriac. Sinai.

XXV. Præfectura Magnæ Armeniæ est Autocephala, non censita sub throno Jerosolymitano, sed honorata propter S. Gregorium Armeniæ illuminatorem, habens civitates, & castra, & climata ducenta.

Ita m. codex Græcus Sirleti: ex quibus verbis colligi videatur, Præfecturam Ecclesiasticam Armeniæ alia ratione dici Autocephalam, quam Episcopos Synellos; quod ea scilicet Patriarcha Jerosolymitano propriè non subsistisse videatur.

Patriarchatus JEROSOLYMITANI
status sub Latine.

Atque iste quidem fuit vetus Patriarchatus Jerosolymitani status: sed postea mutatus est, Syria per Europæos sub Latinos Principes, Godofrido Bullonio duce, occupata, ut ex Tyrio, Vitriaco, aliisque licet discernere. Vitriacus certè, Hist. Orient. lib. 1. cap. 55. & seq. tradit suo ævo Patriarcham Jerosolymitanum habuisse sub se quatuor Metropolitanos, quorum primus erat Tyrensis (Antiochæno Patriarche per Innocentium III. detractus, restè Tyrio 1. 14. c. 12. continens sub se quatuor Suffraganeos Episcopos, scilicet Aconensem, Sydonensem, Berytensem, & Pancadensem.

Secundus Metropolitanus, seu Archiepiscopus erat Cæsariensis, unum solum subiectum habens Suffraganeum, Episcopum scilicet Sebastensem.

Tertius Metropolitanus erat Nazarenus, ex urbe Scythopoli ed translatus, unum solum habens Suffraganeum Tiberiadensem Episcopum.

Quartus erat Petracensis, unum solum habens Suffraganeum Episcopum Græcum in Monte Sina, Ecclesiæ B. Casbarinæ, & monachis, ejusdem monasterii præsesum.

Habebat præterea Jerosolymit. Patriarcha quosdam Episcopos suffraganeos, sibi, nullo mediante, subiectos, scilicet Bethlebemitanum, Ebronensem, & Lidensem. Adiditque Vitriacus cap. 52. Multæ aliæ sunt civitates in terra Promissionis, quæ licet ante tempor. Latinorum proprios haberent Episcopos Su-

rianorum, & Græcorum; Latini tamen, propter multitudinem, & paupertatem eorum, ne dignitas Episcopalis vilipenderetur, plures Ecclesias cathedrales, & civitates unum cathedrali subjecerunt.

De his consule Choppinum in Politia sacra 1. 2. tit. A. §. 2. ubi ex vetustis Regiis Jerosolymitanis Constitutionibus, idiomate Francico conscriptis, caput unum recitat de Episcopatibus, & monasteriis ejusdem Regni. Tradit autem sub Latine eo in æno quinque Archiepiscopos fuisse 1. Tyrensem, Sur. 11. Cæsariensem, Cæsare. 111. Scythopolitanum, Bethlem, qui postea aditus est Nazarenus 1v. Bostrensem, Beisereæ v. Rabensem, Rabe, qui dicitur Philadelphia, itemque Petraz deserti Archiepiscopos.

Ad majorem porrò lucem libet hic subnectere typum Patriarchatus Jerosolymitani, qualis olim sub Latine fuit, juxta Vitriaci, & Sanuti descriptionem.

Jerosolymitanus Patriarcha: cui immediatè subiecti erant Episcopatus.

Bethlebemitanus anno 1110. per Paschalem II. institutus Bethlebem.

Ebronensis, aliàs S. Abrahami. Ebron.

Liddensis, seu S. Georgii. S. George de Lidda.

De horum trium Episcopatum institutione distinctè agunt F. Vitriacus Hist. Orient. 1. c. 57. & 59. itemque Sanutus Torfilius 1. 3. Secretorum Crucis part. 7. c. 2. per Bongarsium anno 1611. tom. 1. Historiæ Orientalis Hannoveræ publicatus.

Tyrensis Archiepiscopus seu Metropolitanus. Sur. Aconensis, seu Ptolemaidensis.

Sidonensis. Sayete.

Berythenis. Barut.

Pancadenis, seu Cæsareæ Philippi. Belinas.

Tyri Archiepiscopus fuit Gulielmus, dictus inde Tyrius, cujus extant libri De bello sacro.

Ptolemaidis seu Aconis (non autem Anconæ, in Italia) Episcopus fuit Jacobus Vitriacus, qui scripsit Historiam Jerosolymitanam libris tribus, exstantque tom. 1. Orientalis Historiæ per Bongarsium typis editi.

Cæsariensis A. Cæsare.

Sebastenensis. Sebasi.

Nazarenus A. Nazareth.

Tiberiadenis. Tabaire. G.

Petracensis A. Pierre de desert.

Montis Sina. Mont. de Sina.

MINORUM GENTIUM PATRIARCHÆ.

Præter istos quoque majorem, ut sic loquar, gentium Patriarchas, sunt & minorum non pauci. Canones Niceni Arabici, qui cum Notis Franc. Turriani, Socie. Jetu Theologi, extant nobis nescio quos Patriarchas seu Primates insuper obtrudunt. Primo loco patriarcha seu Catholicus Seleucensis in regno Babylone nominatur, diciturque tenere locum Patriarche in Oriente, & debere sedem ejus in Concilio sextam esse, post Episcopum Jerosolymitanum. Patriarcham istum Seleucensem sede postmodum mutata, apud Armenios concessisse suspicatur Joan. Philestus Doct. Theol. Parisiensis, lib. de sacra Episcoporum auctoritate cap. 98. 7. Armeniorum certè Primatem dictum esse Catholicum, patet ex Legatione Emanuelis Comneniad Armenios per Leuclavium edita, & ex Ordone Frisingensi in rebus gestis anno cpo. xlv.

Æthiopia Catholicum in istdem Canonibus Arabicis legitur, eam. 36. Sic loco Patriarchæ, & appellatur Catholicus. Quod si acciderit, ut Concilium in Grecia babatur, septimum locum post Prælatum Seleucensem habet. Non tamen jus habent constituti Archiepiscopi: siquidem non habet Patriarchæ honorem, & potestatem. Quin potius sub potestate ejus sit, quatenus Sedem Alexandria. Sed hac Constantinii Magni ævo recentiora quibusdam videntur quo tempore nomen de Æthiopia, aliique ad Orientem, vel Meridiem populis Patres Niceni sic cogitabant, utis, quasi magna iam parte Christianis, disciplinæ Ecclesiasticæ leges feriberent. Non disquiro, quid de Æthiopia nostra, patrumque memoria, Alvarus Nunnus, Damianus Goelvis, Franc. Tietlmannus, aliique scripserint.

In Occidente multos reperio Patriarchas, ut sic loquar, minores. Patriarcham in primis Aquelesensem nemo ignorat: cui incertum, quo primùm tempore Anstiles ille Patriarcha: nomen assumplerit. Paulus certè Diaconus meminit Pauli, & Severi Patriarcharum Aquilejensium, fuisseque Aquileja Istriæ quondam, ac Venetiæ metropolis, fuitque Aquileja Istriæ quondam, ac Venetiæ metropolis, ab Atrila eversa.

Eadem Venetiarum provincia Gradensem Patriarcham habuit: nec dubium, quin Aquileja Longobardis capta, Patriarcha,

Patriarcha, qui profugus in Gradum insulam concesserat, non vi hujus Patriarchatus auctor extiterit: atque ex eo Gradum novam Aquilejam, & Gradensem Antistitem novæ Aquilejæ Patriarcham dixerit Leo IX. Pont. Max. epist. 11. Eginhartus, & Regino scribunt, Gradum auctam, Onuphr. in Chroniçgii Imp. Metropolitico honore auctam, Onuphr. in Chroniçgii suo Ecclesiastico, scribit Patriarchatum Aquilejensem, decreto Synodi Gradensis, anno d. LXXX. Gradum translatum esse: & primum Gradensem Patriarcham anno dc. xi. memorat Candidianum.

Adiciendus Forojulienis, qui Patriarcha quoque nuncupatur Walfrido Strabone de reb. Ecclesiast. cap. 25. Etenim post direptam Aquilejam Forum Julii Venetiarum fuit metropolis, ut Paul. Diaconus lib. 11. c. 14. differè asserit. Sed postea, cum Gradensis Episcopus, & Forojulienis de finibus inter se disceptarent, Venetia, & Istria Gradensium, Longobardis vero Forojulienis est attributa. Leo IX. epist. 11. jam citata: Judicio totius sanctæ Synodi definitum fuit, ut nova Aquileja totius Venetiæ, & Istriæ metropolis perpetuò baberetur: Forojulienis vero Antistes tantummodo finibus Longobardorum esset contentus. At Venetorum ubi clarissima Patriarchatum tandem Gradensium nomine extincto) adepta est anno cpo. ccc. l. beneficio Eugenii IV. Pont. Max. De his plura, qui volet, rerum Venetarum Scriptores, & Choppinum 1. 2. de sacra Politia, §. 21. legat.

Inter Italiæ Primates censetur & Pisanus, cujus auctoritate ornat, atque amplificat Innocentius III. quique ab Archidiacono, & Domino differè Patriarcha nuncupatur.

In Hispania Toletanus Patriarcha dicitur Durando Speculatore Tit. de Dispensat. §. Sanè quoque: quod ei fortè concessum in Concilio Toletano XII. ubi summa illi, ceterorum Episcoporum consensu, auctoritas tributa, in quibuslibet Provinciis Episcopos ordinandi.

In eadem Hispania Valentinus Archiepiscopus, Hispaniarum, ut Goanus, Indiarum Patriarcha, gaudet nuncupari.

In Gallia Bituricensis Antistes à Nicolao Can. Conquestus, 993. vocatur Patriarcha: quinimodò longè antè hoc nomine insignitus est D. Sulpicius Archiepisc. Bituricensis sub Dagoberto Rege.

Sed & Lugdunensis Episcopus hoc titulo donatur à Greg. Tironensi, & Concilio Maticonensi II.

In Angliæ Cantuariensis Patriarcha nominatur, Flossa d. 21. c. 1. verb. Archiepiscopus.

Sed, & Germaniæ Patriarcha vocatur Magdeburgensis, à Benedicto VI. epistola ad Episcopos Germaniæ.

C ORIENTALIIUM CHRISTIANORUM
PATRIARCHÆ VARIÆ.

Jacobitarum Patriarchæ. Horum item hæreses, & errores.

Habent & Patriarchas suos hodie Jacobitæ, Nestoriani, Armenii, Maronitæ, Copnitæ, aliique in Oriente homines Christiani. De quibus haud incongruum fuerit, ex mss. Relationibus Leonardi Abellis, Episcopi Sidonensis, qui à Gregorio XIII. Nuntius Apostolicus in Orientem missus fuit, quædam scitu dignissima commemorare.

Jacobitæ dispersi sunt per civitates, terras & oppida Syriæ, Mesopotamiæ, & Babyloniæ, aliis nationibus mixti, & numerum quinquaginta millium familiarium facile excedunt, pauperculi perlicque, ac quotidiano labore victum quarritantes. In Aleppo tamen, & Caramit multa sunt divites, & honestarum facultatum familie, aliæque mercaturam exercentes. Ecclesiæ patriarchalis hujus nationis est in Mesopotamia, extra urbem Moradin in monasterio Zafra: sed Patriarcha residet in urbe Caramit, ad majorem sui commoditatem, ac quietem. Sub ejus obedientia vivunt hodie Jerosolymitanus, & Musalensis, Metropolitanus; Damascenus Edessanus, Cyprius, & Caramitanus, Archiepiscopi, itemque Episcopi in Azafra, Salech, Tarach, Maaden, Hartbert, & aliis non pauci.

Coronidensis loco libet hæreses, & errores præcipuos nationis Jacobitarum subnectere.

Dicunt, in Christo Domino nostro esse post unionem hypostaticam, unam naturam personatam, resultantem ex duabus naturis non personatis: quamquam subjungant, sine mistione, concrectione, & alteratione.

Dicunt, etiam unam esse substantiam de duabus; unam essentiam resultantem ex duabus; unam voluntatem de duabus; unamque operationem ex duabus.

Amplèduntur Concilium Ephesinum bis damnatum, & è contra damnant quartum Concilium universale Chalcedonense.

Sanctificant Dioscorum, Severum, Petrum, Macarium, & Jacobum, à quo Jacobitæ dicti sunt: & ex diverso damnant S. Leonem Papam.

Adjungunt in Trisagio Qui crucifixus est pro nobis; dicentes se istum Hymnum ter sanctum applicare Christo Domino nostro, non sanctissimæ Trinitati.

Non habent secundum, & quartum Concilium Constantinopolitanum, & alia universalia postmodum celebrata.

Affirmant, se solos una cum Armenis, Copnitæ, & Abyssinis representare Ecclesiam Catholicam, omnesque alios Christianos ab ea excludi.

Tenent insuper ante judicium universale neminem paradisum, aut infernum intrare.

Hæc hæreses, multosque alios errores; quos brevitas causa omittimus, Jacobitæ in Catechismis suis, aliisque libris docent. Sic Leonardus Episcopus Sidonensis.

De Jacobitis, eorumque erroribus tractat item fusè Jacobus Vitriacus, Historiæ Orientalis c. 76. scribitque, sic appellatus à magistro suo Jacobo, cuiusdam Patriarchæ Alexandrini discipulo. Idem breviter & errores illorum refutat: quod post eum fecere & alii, in his Præcolus, & Possevinus.

Nestorianorum Patriarcha duo, unus schismaticus F. in Musul commorans, alter orthodoxus: qui sint Chaldaeorum, Assyriorum, Schismaticorum hæreses, & errores.

Nestorianorum natio sub duobus Patriarchis hodie divisa est: ex quibus alii à nobis Chaldæi Assyrii Orientales vocantur, alii Nestoriani simpliciter appellantur. Assyriorum Orientalium Patriarchæ Sulaca, Abdiss, Donba Simon, à Sede Apostolica confirmati fuere: qui quidem est titulum Ecclesiæ * Musal in Babylonia habuerint, hætenus tamen nec ipsi, nec eorum posterit, propter alium Patriarcham adversarium, eandem occupantem, ac detinentem, illa potiri potuerunt. Sic, ut dicti Patriarchæ diversis in locis, nunc in Caramit, nunc in Seert, nunc in Zeinalbach, in confinis Persiæ, residere coacti fuerint. Ex his Simon Sulaca, ord. S. Basilii monachus, obedientiam præstitit S. Romanæ Ecclesiæ, temporibus Julii III. Papæ: atque ab eodem confirmatus, cum domum redisset, Archiepiscopus, & Episcopus quosdam ordinavit, relictique justit invocationem Nestorianam, quæ tunc à diacono fieri solebat. Sed fraude Patriarchæ adversarii sui tandem captus est, atque à Turcis occisus. Sulacæ successit Abdiss, seu Abdiss, ejusdem ord. S. Basilii, qui venit ad Concilium Tridentinum, Romæque obedientiam Pio IV. præstitit, & reversus quamplurimos Sacerdotes, Episcopos, & Archiepiscopos ordinavit. Cui paucos post annos defuncto successit Aatalla, ejusdem ordinis, qui non habuit confirmationem Apostolicam, quod eandem Romæ non postularit. Aatalla defuncto successit Abdiss, Archiepiscopus de Celu, qui temporibus Gregorii XIII. Papæ, Romam misit procuratorem suum Hermetem Heliam Archiepiscopum. In nomine Patriarchæ sui debitam Sedi Apostolicæ obedientiam præstitit, & confirmationem cum pallio Patriarchali obtenta, ex urbe an. m. d. LXXXII. discessit. Cæterum ex hisce Chaldæis Orientalibus distissimi, & potentissimi resident in urbe Amir; qui cum Prælati suis unice admittunt obedientiam Romanæ Sedis conservare, atque augere.

Potentiores autem, & ditiores nationis Nestorianæ, subditi Patriarchæ adversario, incolunt civitatem * Musal, & Gezire in Babylonia: qui Patriarcha magnum sub se gentium numerum habet, & residere solet in monasterio Patriarchali S. Hermetis propè eandem urbem Musal, in Babylonia, quæ olim Assur dicta.

Hæreses porrò, & errores præcipui, qui hodiernis temporibus inter Nestorianos schismaticos versantur, sunt isti:

Credunt in primis naturam humanam in Christo Domino nostro non esse perfectam sine persona humana.

Ideoque in Christo duas personas esse fatentur, quamvis non negent Christum à prima instantia suæ conceptionis perfectum Deum esse, & hominem esse.

Nec etiam Beatissimam Virginem, Matrem, & Genitricem Dei appellant: dicunt enim vocem istam, Deus, continere in se Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, & ex consequenti, Matrem dici omnium trium personarum divinarum; Affirmant tamen Matrem esse Dei Verbi, & Filii.

Colunt Nestorium, & damnant Cyrillum Alexandrinum. Non habent primum Concilium Ephesinum, multo minus alia Universalia post celebrata.

Matrimonia quoque in gradibus prohibitis, five Patriarchæ A ipforum licentia contrahunt.

Patriarcham non creant per electionem, sed per renuntiationem de parente in parentem.

Nec ad aurem peccata sua Sacerdoti confitentur.

Tam Clericis, quam Laicis Sacramentum Eucharistiæ in proprias manus administrant.

Nec scrupulum in conferendis Ordinibus Simoniacæ faciunt. Sic Leonardus Episcopus Sidonienfis.

De Nestorianis, à Nestorio hæresiarum sic dictis, agit & Vitiacibus Hist. Orient. cap. 77.

Armeniorum Patriarchæ duo Schismaticorum errores.

Armena natio, quæ longe copiosissima, duobus Patriarchis primariis subdividitur: quorum unus est Armenia Majoris, residens in monasterio Emeosis, prope civitatem * Erizan in Persia: alter autem Armenia Minoris, residens in civitate Sis in Cilicia, hodie dicta Caramania sub Turcarum Imperio. Alii insuper Primates seu Patriarchæ nationis Armenæ, favore Turcarum creati, agnoscere. Familie, quæ Patriarchæ majoris Armenia subsumunt, excedunt numerum centum, & quinquaginta millium, præter monasteria plurima, Episcopos in civitatibus Betlis, Caranis, Angur, & alios quamplurimos facerdotibus: item monachos, & diaconos per multos.

Patriarcha verò minoris Armenia habet sub sua obedientia XXV. Prælatos, Episcopos & Archiepiscopos, familiarum verò circiter viginti millia, in civitatibus castellisque Syria, & Cilicia agentia, præter cœnobita monachorum, sacerdotum, clericos, & diaconos quamplurimos. Hujus nationis Patriarcha Azarias, seu Azaria professionem fidei à Leonardo Episcopo Sidonienfi sibi propositam amplexus est, subscriptamque cum episcopis suis Gregorio XIII. Romanis transmisit.

Spectat autem electio Patriarchæ minoris Armenia ad XII. Episcopos superiores vicinioresque Ecclesiæ Patriarchali. Quandoque tamen à Populo Armeno, favore, & iussu Officialium Turcarum, Patriarcha creatur, & postmodum ab Episcopis, & Archiepiscopis consensum obtinet. Vivit autem Patriarcha ex oblationibus, & elemosinis: antiquitas autem ex quaque domo Maidinum (qui tertia pars unius Julii, seu Regalis est) quotannis recipiebat; qua pensione ipsum C Turca privavit. Et modo ex continuis visitationibus sue nationis, vite sibi necessaria congerit, & ex pœnis à subditis suis incertis, fructus, servosque suos alit.

Inter Armenos est & natio Fran-Armena, quæ sub uno Archiepiscopatu provincia * Necessan, atque in ipsa Persia, Latino, Catholiceque ritum vivit, à B. Bartholomæo Episcopo Latino, Ord. S. Dominici monacho ad obedientiam, ritumque S. Romanæ Ecclesiæ adducta.

Habent & * Maronitæ suum in monte Libano Patriarcham, qui eundem Leonardum Episcopum Sidoniensem, Gregorio XIII. Legatum humanissime excepit.

Cæterum Armeniorum schismaticorum hæreses, & errores sunt ferè iidem cum erroribus Jacobitarum.

Dicunt in Christo Domino nostrum unam naturam esse, una voluntatem, unamque operationem.

D Dioforum colunt.

Tria solum habent Concilia universalia.

Adjungunt Trifragio, Quercusque et pro nobis.

Insuper consecrant in vino puro sine aqua. Sic Leonardus Episcopus Sidonienfis. Deisdem agit, & Vitiacibus Hist. Orient. cap. 70. dicitque inter Armenos & Græcos inexorabiles id temporis fuisse discordias, quales & nunc existunt.

Plura requirit Lector in Notitia Episcopatum ejusdem Alberti Miræi, & apud Joannem Azorium in Summa. Ex Patriarchis Orientis quinam à fide desciverint?

Unicum hoc, & singulare privilegium est Romana Cathedra, nullis persecutionibus, aut opinionum vanitatibus à Fide Christi dimoveri, sed unicam semper, sui que similem consistere, & instar petreæ solidissimæ non moveri. In Patriarchis Orientis id nunquam diu durasse ex historiis convincitur. Nam & ante octavum sæculum post Christi tempora, plerique illorum non modo in Fide instabiles existerunt, sed in errores fedissimos prolapsi, inconsultum Christi tunicam prosciderunt. Paucos, eosque insigniores damus.

Ex Patriarchis Constantinopolitanis.

Eusebius Ariarius I. Episc. Beryti.

Macedonius Hæresiarum, qui Spiritus S. divinitatem negavit.

Nestorius Hæresiarum, quidams in Christo posuit personas.

Demophilus Ariarius.

Anthimus. Eudoxius. Cilius.

Euthychius, qui primus resurrectionem carnis negavit. Verum Gregorii Magni institutione ita resipuit, ut mortiens apprehensa proprii corporis carne diceret, Credo quod in hac carne resurgam.

Sergius, Pyrrhus, Paulus III. Petrus, Timotheus, omnes Monothelæ.

Joannes Monothelita, & Icomachus, Anastasius.

Constantinus II.

Nicetas } omnes Icomachi.

Theodorus: } omnes Icomachi.

Paulus Samofatenus Hæresiarum.

Eulalius. Eulojus.

Euphronius Cæsariensis. Dorotheus.

Euphronius Cappadox. Evagrius.

Placidus. omnes Ariani.

Stephanus Lydes. Petrus Gnapeus.

Leontius Phryx. Servetus Monachus.

Eudoxius. Anastasius III.

Cilius. omnes Jacobite.

Mercurius. Macarius Monothelita

Eusebius Edessenus. Ex Alexandrinis.

Gregorius Cappadox. } Ariani.

Lucius. } Ariani.

Dioscorus, Eutychianus. } Ariani.

Petrus Moggus. Acephalus Hæreticus. Ex Hierosolymitanis.

Hieronimus. Hieracius, Philarius, Eulalius. } Omnes Ariani.

* PATRIARCHÆ Veteris Testamenti.

Ufus apud sacros Interpretes obtinuit, ut nomine Patriarcharum intelligantur XVII. filii Israel, quod ab his Dei populus ab Abraham, qui fuit Pater credentium, descendit, & G velut Patres Patrum extiterunt. Nomina autem eorum recensentur in lib. Genes. cap. 79. ubi & singuli à Patre morturo benedicuntur. Sunt autem hæc.

Ruben. Dan, Gad, Levi, Aser, Nephtali, Zabulon, Joseph, Machar, Benjamin.

Præceptum autem Deus hæc nomina inculpi XII. lapidibus, & deseri à Pontifice, dum ingredere tabernaculum, in Rationali. Sculptabantur vero ordine nativitatis, & ætatis, ut qui prior esset ætate, præcederet, primamque fortiter gemmam, quamvis dignitate, & virtute alii præcelleret. H Eleganter & eruditè scripsit de hac re Franc. Ribera, 3. de Temp. c. 11. & in Apoc. c. 21.

Fuerunt autem XII. hi filii Israel figuræ, & symbolum XII. Apostolorum: eorumque nomina, & allegoriam exponit Cyrillus I. 11. & applicat supradictis Ribera, loco allegato. Videantur, quæ diximus in loco de Apostolis.

Cæterum ad plures Sanctos Veter. Testamenti extenditur hæc appellatio, & plures ex his Patriarchæ nomen merito sibi vindicant. Scripsit anno M. D. LV. vitas, & gesta Sanctorum veteris Testamenti Joachimus Perionius Benedidinus Cormariensis, eosque ab Ecclesia Patriarchæ vocari affirmat quorum nomina recenset, eaque hic subicimus; quod nempe velut credentium Patres fuerunt.

- Adam. Isaac.
- Abel. Jacob.
- Noe. Judas.
- Loth. Joseph.
- Melchisedech. Moyfes.
- Abraham. Aaron.

- Josue.
- Judas Judex.
- Othoniel Judex.
- Aod Judex.
- Barac Judex.
- Geleon.
- Jephth.
- Samon.
- Booz.
- David Rex.
- Josaphat Rex.

- Ezechias Rex.
- Manasses Rex.
- Josias Rex.
- Zorobabel Dux.
- Ananias. Azarias. Mizael.
- Tobias.
- Mathathias.
- Judas Machabæus.
- Onias Pontifex.
- Eleazarus Scriba.
- Machabæi septem Fratres.

* Patronus.

DEFINITIO, ET ETYMOLOGIA.

PATRONUS non tantum dicitur, cui libertas subicitur, sed etiam defensor eorum, quos in clientela habet: primumque locum post patrem in officio apud clientem obtinere patronus debet. Hinc & jura patronatus, quæ vel in libertos habemus, vel in clientis, quorum hodie instar obtinent, quos barbara voce Vassallos vocamus, teste Aciato, Sac. Spicilog. in Lex. Juridic.

B Patronus dicitur, qui defendit alterum in Judicio, vel qui habet clientem, cui patris instar præstat seipsum. Is & orator est. Advocatus vocatur, si aut jus suggerit, aut præsentiam suam commodat amico. Procurator, si negotium suscipit. Cognitor, si præsentis causam novit, & sic tuetur ut suam. Buaquos in post. annot.

Patrocinium est ipsa rei in judicio protectio. Et patrocinari, quod est tam factum quam verbo imbecilliorum tegere. Vet. Polyant. in voce Patria.

Patronus Hebræis Babal dicitur, id est, protector, defensor, cultus, maritus, à verbo Babal, adamavit, flagravat amore erga personam, vel rem aliquam. Hinc patris, amor, & pater, amicus. Patronus Græcè προστάτης, qui partes clientis sui tuetur, & pro illo fiat coram iudice contra quosvis adversarios: est etiam Patronus, qui aliquem ex servitute dimittit. Item Patronus dicitur, qui Ecclesiam aliquo singulari beneficio dotavit, episcopus conferendi sibi libi retinet.

Vide jus Patronatus in loco de jure.

APOPTHEGMATA.

C Phocion, cum à suis reprehenderetur, quod hominem improbum in judicio defendisset: At nemo bonus, inquit, patrociniò indiget. Plut.

Siculo Cuidam Scipio prætor patronum causæ dederat hospitem suum, hominem nobilem, sed egregie stultum. Hic Siculus: Quas, inquit, prætor adversario meo da hunc patronum, deinde mihi neminem dederis. Sentiens, illum tam insigniter stultum, ut illo diversam partem adjuvante posset etiam nullo patrocinante vincere. Bruf. l. 5. cap. 18.

Idem, Veteranus ob diem sibi dictam periclitans accessit in publico ad Augustum, rogavitque ut sibi patronus, & defensor assigneret. Ille advocatum ex comitatu sine mora dedit, commendavitque ei litigatorem. Quo viso, exclamavit ingenti voce veteranus: At non ego Cæsari periclitante te in bello Adiano vicarius quævisi: sed pro te ipse pugnavi, detexitque impressas cicatrices: quibus visis, erubuit Cæsar, venitque ipse in advocacionem. Bruf. l. 5. c. 1.

Figulus Juris. prostridie ejus diei, quo consularis repulsam acceperat, cum multi ad eum consulendi gratia venissent, omnes inconsultos dimisit, dicens: Omnes consulere scitis, D consulem facere nescitis. Idem l. 5. c. 8.

Granius, cum patrono malo, qui vocem in dicendo obtunderat, suaderet, ut multum frigidum biberet, simul ac domum rediisset: Perdam vocem, id ille fecero, cum patronus dixisset, urbanissime Granus respondit: melius est inquit, ut vocem perdas. Bruf. l. 5. c. 18.

Vide Locum de Advocato, Causidico, Judicio.

Paupertas.

DEFINITIO, ET ETYMOLOGIA.

PAUPERAS, five pauperes, Græcè πτωχός, & πτωχός, pauper, & πτωχός, pauperulus, vult dicitur. Pauper (ut Varro sentit) dicitur: à parva pecunia, unde paupertas, seu pauperes. Horatius: Mox vestit rates Quasas indolis pauperum pati.

Hebræi hominem egenum, inopem, Ebaion, appellant, qui res sibi necessarias, quibus eget, appetit, Ps. 81. 4. Ebaion, egenus. Ps. 73. 13. à verbo Abab, voluit, cui affine est Jaab, & Taab appetivit. Volunt enim, & appetunt pauperes ea commoda, quibus privantur, & desiderii innumeris seipsum miserè cru-

ciant: 2. Hanc etiam nominant afflictum pauperem, miserum, qui crebris concutitur calamitatibus, Ps. 88. circa finem, & E. Ps. 72. 2. Hæm, paupertas à verbo hanab derivatur, quod significat, attentè consideravit, & apud se expendit: afflictiones enim dant intellectu. Hinc vobis, & composita. cogito, intelligo, confidero: vobis mens, & composita, cogitatio, notitia, sensus. 3. Machfor idem est Hebr. ac Latinis egenitas, paupertas, penuria, inopia, indigentia: Chæstr, pauper, Ps. 11. 24. 10. Ecc. 6. 2. à verbo Chafar, pauper fuit, eguit, indiguit, fuit inops. 4. Ksch, eguit, paupertate pressus est. Kschab, ad inopiam redactus est, & attenuatus est: quæ omnia miseriam pauperum graphicè depingunt. Ksch, paupertas. Hinc ipsos, irus, & abos pauper, inops, & proverbium, Iro pauperior, ac si dicitur, paupere pauperior, seu paupertas ipsa. Hebr. Htsch-chesch, simulavit se pauperem, Pro. 13. 7. ut solent validi mendicantes, avari, hypocritæ, nebulones omnis generis in hominum societate.

* COMMENDATIO.

Aristides apud iudices palam professus est, sibi potius ob paupertatem, quam Callie Atheniensium locupletissimo ob divitias, animum tollendum, multos enim esse, qui divitiis male aut bene uterentur, qui paupertatem fortiter ferrent, F non passim, & temerè inveniri: eam verò ab his dedecus putari, qui inviti pauperes sint, Plut. in Arifide.

Amilius, qui duos consulatus gessit, bisque triumphavit, filiam in Tuberonum familia tenuiter vicitante, sed concordia, paupertatis viri non puduit, quin virtutem potius, quæ paupertatem ferebat, mirabatur. Nostro tempore fratres & cognati, nisi regionibus, fluviis, murisque communia bona distinguant, longoque à se invicem remoti sint spatio, altercandi finem nullum faciunt. Idem in Emil. Paul.

Minimè pudeat sapientem cuncta bona in animi cultu ponentem, honestam paupertatem profiteri. Ann. Marcell. 124.

Romani paupertatem non in parum habendo, sed in multum concupiscendo positam esse crediderunt. Zonar. Annal. 10. 2.

Non est turpe homini, qui summum bonum in animo posuit, honestam profiteri paupertatem. Pomp. Letus in Diocletiano.

Paupertas per se turpis non est, sed indicium si sit cordia, intemperantia, prodigalitati, impudentia. Viro autem temperanti, laborioso, iusto, forti, & qui omnibus virtutibus præditus in publico versatur, magni animi testimonium præbet. Non enim potest magnas res gerere, qui parva curant: que multis indigentibus auxilium ferre, qui ipse multis opus habet. Neque dives, sed qui omnia in se sua habet posita, viam tenet expeditam ad regimen Reipublicæ: in enim eo quod nullius privatum rei supervacaneæ indiget, publica negotia liber adit. Ipse quidem Deus simpliciter nulla re opus habet: in virtute autem humana id quam maximè divinum est, & perfectissimum, quod ad suum usum paucissima requirit. Ac veluti corpus bono ad virtutem temperamento præditum, neque vestitum, neque alimentum curiosum desiderat: sic vita, & domus bene instituta facillè quibusvis facultatibus administratur. Sed & necessitati respondere possessionem oportet.

Itaque qui multa parat, paucis vero utitur, is ex sese aptus non potest dici: sed aut vanus est, siquidem ea quarit, quibus opus non habet: aut miser, si ob fordes animi non utitur parvis. Libenter verò ex ipso Catone sic percontor: Si divitiis fruendum est, quid gloriaris, te multa possidentem modicis uti? Sin præclarum est, (& quidem ita res habet) panes quoque vici, & vinum idem cum operaris, & servis bibere, purpuram, domumque dealbatam non requirere: jam officio Aristides H etiam, Epaminondas, M. Curtius, C. Fabricius, satis fecerunt, quarum rerum usum improbarent, earum enim possessionem valere jubentes. Quid enim atinebat virum, qui rapas suavitissimum cibum duceret, easque ipse elixaret, uxorem simul farinam subigere, toties de asse nugari, & scribere quovis officio quam primum ditekret? etenim tenuitas, & in se omnia sua ponere, eo ipso nomine magna sunt, quod cupiditate simul, & cura liberant rerum non necessariorum. Itaque in Callie iudicio hoc dixisse Aristidem ajunt, paupertatis pudere eos debere, qui inviti cum ferant laudi eam sibi ducere eos, qui (ut ipse) ultro subirent. Ridiculum enim erat existimare ob ignaviam Aristidem egestate laborare, cui licebat nihil turpe agenti spoliari uno barbaro, at uno tentorio occupato, diviti esse. Plut. in comparat. Arist. & Catonis Majoris.

Paupertatis olim philosophia vernacula, frugis, sobria, parvo potens, emula laudis, adversum divitias potestata, habitus securi, cultu simplicis, consilio benefuata, neminem unquam superbia inflavit, neminè impotenti depravit, neminem tyrannide effervat: delicias ventris, & ingluviè nequivul ullas, neque potest.

Quippe hæc, & alia flagitia divitiarum alumni sunt, maxima quoque scelera, si ex omni memoria hominum percenſas, nullum in illis pauperem reperies: ubi contra hæc temere inter illustres viros divites comparant: sed quemque in aliqua laude miramur, cum paupertas ab incunabulis nutrita est: paupertas inquam, præſta apud ſecula omnium civitatum conditrix, omnium artium reperitrix, omnium peccatorum inops, omnis gloriæ munifica, cunctis laudibus apud omnes nationes perſueta. Eadem est enim paupertas apud Græcos, in Ariſtide juſta, in Phocione benigna, in Epaminonda ſtrenua, in Socrate ſapiens, in Homero diſerta. Eadem paupertas etiam populo Romano imperium à primordio fundavit, proque eo in hodiernum Diis immortalibus ſimpulo, & catino ſciliſtificat, *Apulejus apolog. 1.*

COMMODA, ET UTILITATES.

Paupertas conferit ſeptem bona, ſcilicet peccatorum recognitionem, virtutum conſervationem, cordis quietem, deſiderii impetionem, ſpiritualem bonorum dulcedinem, meritorum exaltationem, & cæleſtem hæreditatem. *Ex B. Thom. ſuper Iſaiam 48. ſn.*

VIAM EXPEDIT AD BEATITUDINEM.

Non tibi diſplicat paupertas tua, nihil ea potes ditius invenire. Viſus nobis eſt, quod locuples fit, cælum enim, quibus theſauris conſerri poſſit, quod paupertati videmus indulgentem? ut ad regnum cælorum veniret, dives poſſeſſione ſua obtinere non potuit, nunc obtinet, ut contemptu perveniat. *Auguſtinus de verbis Apoll. ſerm. 28.*

Iſte Chriſtus pauperibus Spiritu regnum cælorum pollicetur, ac paupertatem primam inter beatitudines coarpat. Ut quam ille jam in mundum veniens commendavit, cum ei locus in diſcreto non eſſet, nec haberet, ubi caput reclinarat, ut inſtrà latius diceret.

Voluit autem à paupertate Dominus ordiri ſermonem beatitudinis, tum quia ſicuti malorum omnium radix eſt cupiditas, ita Evangelicæ perfectionis origo eſt rerum intercurrentium contemptus, & voluntaria paupertas: tum quia in divitiis, & honoribus mundus ponit ſuam felicitatem, conveniat, ut reſecto eo, quod maxime homines ſectabantur, contrarium illius primo loco induceretur, & ab eo inciperet beatitudo iudicio divino, ubi erumna reputatur humana. Ita eleganter S. Ambroſius.

PRÆSTAT SECURITATEM.

Etiam Ethnici hoc videre poterunt, è quibus Seneca paupertatem vocat expeditam, & ſecuram, & alius Seneca, ſitam alius.

Humi jacentem ſcelera non intrant caſam.

Ereterium. Bene paupertas.

Humilitate contenta latet.

Quatinus alta ſepe procellæ.

Aut everſit Fortuna domos.

Pheraulas à paupere factus opulentus, & ob id felix à Saca nuncupatus, num inquitabat, me felicem, Saca, exitiſtas, aut jucundus vivere, quod multa poſſideam? an ignoras me eſſe, & bibere, & dormire nullo modo jucundus, quam tunc, cum eſſem pauper: Bene, & verè Juvenal. *Sat. 10.*

Paucaliter portes argenti vaſcula puri.

Noſte iter ingreſſus gladium, contumque iſtonibus.

Ei motæ ad Lunam trepidabis arundinis umbras.

D Cantabit vacuus coram latrone viator. Similiter Ovid. de Nuce.

Sic timet inſidias, qui ſe ſcit ferre viator.

Quod timeat: tutum carpit inanis iter.

Pauper in cella, dives in conſcientia, ſcribit Ven. Beda; ſecurior dormit in terra, quam dives in auro, & purpura. S. Hilariem de nocte inſellabant Latrones, quos dum intercepti ſuſcipit, & illi percontantur, num timentis minime ajebat: nudus latrones non timet.

MODERATUR REPUBLICAS, ET FAMILIAS.

Cuſtodivit Republicas paupertas, prore, & Romanam multus faculis cuſtodivit. Inter tentoria ſobriæ paupertatis, luxus incers, ſopor marcidus, & doli non ſubeunt, adverſus voluptates excubat, avaritiæ, ac prodigalitatis ſtipem enecat: Invidet opibus vicinis, cognatus, amicus: pauperum miſerentur, nullus in familia paupertatis invidiæ, nullus arrogantæ locus, nullus inſidiis, nullus damnorum formidini, unde paupertatem longè divitiis beatiorum æſtimabat Democritus.

Et Socrates audiens Charmidem paupertatem ſuam pradicantem. Rectè, inquit, facis: nam gratioſa res eſt pau-

peritas minimè invidioſa, de qua non certatur, ſed, licet incuſtrodita, ſervatur, & neglecta augetur.

Hypſius quoque non paupertatem, ſed injuſtitiam dicebat fugendam. Nullus enim quatenus pauper, ſed quia injuſtus, inquit, ſupplicio affectus eſt.

Et D. Hieronymus in Epist. Ob hoc ait amanda vel maxime paupertas, quia à quo amaris offendent: quippe non habet adulationem comitem ſibi parentem fortunam hominis, & non perſonam amantem.

ALTA ILLIUS COMMODA.

Similiter *B. Chryſoſtomus* in paupertatis excurrens laudationem: Paupertas inquit, eſt tutum aſylum, portus tranquillus, perpetua ſecuritas, delicia periculorum captes, voluptas incerta, vita turbationum nectia, vita fluctuum ignara, &c.

Idem ſerm. 18. in epist. ad Hebræos. Paupertas eſt manu-ductrix quadam in via, quæ ducit ad cælum, unctio athletica, exercitatio quadam magna, & admirabilis, portus tranquillul. Interroganti euidam ex Eucuro, quid non eſſe Croſus, an Socrates? reſpondit, vivens malle eſſe Croſus, ſed moriens Socrates. Sentiebat, licet divites in hæc via abundarent: eorum fortem tamen poſt hæc vitam eſſe deplorandam: cum juxta Domini pronuntiationem: Faciliſſit camelum per foramen acus tranſire, quam divitem intrare in regnum cælorum. *Matth. 19.*

DOCEAT ARTES.

Illud denique paupertati proprium omnium artium inveſtigare ſocietatem: tolle paupertatem, omnes artes tollis: eas ſaltem, quæ cum ſudore ſunt, neque enim delicata divitum membra labore ſerunt, ſed voluptatem, & quietem. *Bene & verè Manil. 1.*

ſua quemque

Advigilare ſibi juſſit fortuna premedando.

Et Horatius, ut de ſe fateatur:

Elaris, & fundi paupertas impulſit audax

De verſus facerem.

Unde & L. Apulejus Paupertatem vocat omnium artium temperatricem, omnium civitatum conditricem, omnium peccatorum inopem, omnis denique gloriæ munificam.

Diogenes eam dicebat ſubſidium ad Philoſophiam, quod ea quæ Philoſophus verbo, ea re præſtare. Verum Chriſtiana Philoſophiæ magiſtram eſſe nemo dubitaverit, cum ad finem G ultimum opportunitum medium exiſtat, regnum videlicet cælorum obtinendum. Hæc Laurentius Beyerlink in *promptuario Eſſentiarum, Parte Eſſentiali, in die Omnium SS. textu 2.*

Ceterum lubet ampliora paupertatis encomia aliis Ethnicorum benedictis confirmare.

APOPHYHEGMATA.

Democritus audiens quandam de paupertate ſua conquerentem: Si multa inquit, deſideres, pauca tibi multa videbuntur. Deſiderium enim contractum, paupertatem divitiis aquipollentem reddet. *Ant. in Meliſſ. part. 1. ſer. 33.* Idem dicere ſolebat, pauperis conditionem divitis multo beatiorum eſſe. Pauperes quippe maximis malis non inſtantur, ut inſidiis, invidia, & odio, quibus divitis expoſiti ſunt quotidie. *Ant. in Meliſſ. p. 1. ſer. 13.*

Socrates ab Archelao vocatus, ut qui ipſum ditare vellet, eî renunciari juſſit. Quod ſarinx chemicæ quatuor obolo venierent Athenis, & fontes aquam funderent. Nam ſi res meæ, dicebat, mihi non ſufficiunt, at ego ipſis ſufficio, & ſic etiam ipſe mihi. *Stob. ſer. 85. ex Acrian. ſcriptis recitat.* Idè Paupertatem H ajebat eſſe *maximè ſubſidium*, id eſt, parvam temperatiam. *Stob.*

Ariſtides ille juſtus, cum dives quidam paupertatem eî obicere, dixit: Mihi quidem nihil adere mali paupertas, tibi verò divitiæ non paucas perturbationes. *Anton. in Meliſſ. part. 1. ſermone 32.*

Epicurus, Paupertatem ad legem naturæ compoſitam dicebat ſummam eſſe divitiis. *Senec. Epist. 21.*

Sextus, paupertatem ſerre non cuſpſiſ, ſed ſapientiæ eſſe dicebat. *Anton. ſer. de egenis.*

Diogenes, deſertus ab omnibus hominibus, ſolus relinquēbatur, cum neque propter egeſtatem ipſe quoniam recipere, neque ipſum hoſpiti oſtium accipere. Omnibus enim inviſa erat ipſi in reprehendendo acrimonia, deinde in agendo loquendoque acerbitas. Proinde triſtitia plenus, ſummæ foliorum extremities manducabat. Ille enim ſuppēbatur, quo minus fame periret. Muſ verò accedens, deciditibus fructibus veſcebatur. Diogenes igitur, cum diligenter rem inſpectaſſet, ſubridens, animo recepto: Muſ hic, inquit, nihil indiget Athenienſium laucitia. Et quid tu, o Diogenes, agere ſerſ, te cum Athenienſibus non cœnare? *Ælian. 1. 13. de var. biſt.*

Ciim

Cum Diogeni paupertas à quodam vitio daretur: Inſe- A lix, reſpondit, quid ais? At ego neminem vidi tyrannidem gerere propter paupertatem, omnes verò propter divitiis.

Stob. ſer. 95. Idem, paupertatem appellabat virtutem *ambrosii- dæmæ*, id eſt, quæ per ſe dicitur. Divitiis opus eſt multis præceptis, ut frugaliter vivant, ut corpus exerceant laboribus, ne corporis ambitioſo cultu delectentur, &c. omnia autem docet paupertas. *Stob. ſer. 95.* Idem paupertatem dicebat eſſe ſubſidium ad Philoſophiam. Nam quæ philoſophia verbis perſuadere conatur ea paupertatem reſpta cogere. *Stob. ſer. 93.* Vide de eodem inſtrà Tit. *Viri pauperes, Philoſophi.*

Archeſilaus, paupertatem ajebat aſperam quidem eſſe, quemadmodum & Ithacam, ſed bonam proliſ nutricem, ut quæ ſua aſtuetiſſa frugalitati, & abſtinentiæ, & in univerſum efficaci virtutis gymnaſium fit. *Stob. ſer. de laude paupertatis.*

Hipſæus Animæ timiditati medendum eſſe dicebat: tunc inquit, non metus paupertatem. *Stob. eod. ſer.*

ſer. de Titulo ſuperiorum.

Ariſton dicere ſolebat, paupertatem eſſe lucernam, quæ omnia mala demonſtrat. *Stob.*

Ariſtot. paupertatem dicebat multis rebus indigere, avariciam autem omnibus. *Ant. part. 1. ſer. 33. Meliſ.* Idem, ſi non multa, inquit, concupiſcas, pauca etiam multa videbuntur: exigua enim appetentia paupertatem opulentia parem efficit. *Max. ſer. de divit. & paupert.*

Xenophon, paupertatem per ſe doctam philoſophiam eſſe dicebat: quæ enim hæc verbum ſuadet, illa opere cogit. *eod. ſer.* Ariſtonymus, vitam pauperum ſimile eſſe dicebat navigationi illux litus: divitem autem eî, quæ in profundo pelago ſit. Illis enim facile eſt funem eicere, appellere, & navem extrahere: divitibus non item. *Stobæus in comparat. paupertatis, & divitiarum.*

Ephialtes, euidam eî paupertatem exprobranti, Cur non inquit, etiam alterum dicis, quod juſtitiam colam? Oſtendit autem vir ſapientiſſimus, paupertatem, etiam ſi multarum virtutum nutritrix fit, cunctis exolam eſſe. *Ælian. 1. 13. de var. biſt.*

Hieron. Sophiſta. *ſer. de inſtrà Tit. Pauperes Philoſophi.* Moſchion, ſi in Perſia inquit, natus eſſes, non curares Graciâ habitare, ſed cum Perſis ſcilicet verſari ſtudies. Cur igitur in paupertate natus contendis diſcedere, & non in eadem permanens feliciter degere? *Max. ſer. de divit. & paup.*

Apollonius ſolius eſt dicere, paupertatem ſecundum naturam nequaquam turpem eſſe: turpi autem de cauſa pauperem eſſe dedecus, & flagitium eſſe indigniſſimum. *Ant. part. 1. ſer. 33. Meliſ.*

Licurgus, percontanti, quam ob rem hoſtium caſorum cadavera ſpoliare vetuiſſet? Ne, inquit, dum ſpoliis incumbunt, pugnam negligant, ſed paupertatem unâ cum ordine ſervent. Ut vir ille ſapiens ubique civibus ſuis metuât à divitiis tanquam à fonte plurimorum malorum, cum apud hominum vulgus nihil expēdatur avidius, quaſi in his ſint præcipua felicitatis humana præſidia. *Plut. in Lac. apoph.* Idem, Civibus quibuſdam interrogantibus, quomodo liceret hoſtium inſultum eſſugere? Si, inquit, pauperes fueritis, nec alius alio plus requirit. Ad opulentos, & onuſos prædæ ſpes invitat hoſtem, nec facile poteſt elabi, qui ſarcinis, & impedimentis retardat.

D Tur: ad hæc tutiores ſunt ab hoſtium incurſu, inter quos eſt aequalitas, & ex æqualitate concordia. *Plut. in Lac.*

Quidam Imperatore inculcavit, quod illius inſidiis, & otio, & ſomno fuiſſet privatus: videlicet, quod illius benignitate è paupere factus eſſet dives. *Plut. in Sympoſ. 1. 2.*

M. Cato dicebat, honeſtam paupertatem impis divitiis longè præferendam eſſe. Hoc enim opprobrii, illud miſerationis cauſa fieri ſolet. *Ant. in Meliſſ. ſer. 33. part. 1.*

Bulas, paupertatiſſimus latro, qui ſub Severo Imperatore per totam Italiam, comparata manu ſexcentorum latronum, biendiatorem cepiſſet, raſo capite ad Severum Imperatorem remiſit, cumque interrogaretur, quid Imperatori vellet nuntiare? Nuntia, inquit, dominus tuus, iſtus ſervos tuos alere, ne latrocinentur. Habebat enim Bulas multos apud ſe Caſarianos, partim exigua mercede conductos, partim nullo certo ſtipendio. *Xiphilinus in vita Severi.* Idem, Cuſſidam mulieris, cum quæ ſortabatur, ope deprehendus, & à Papiniano præfecto pratorio interrogatus, cur latrocinium ſciſſicet? reſpondit: Et tu dic, cur præfectus ſis. Erat nimirum Papinianus homo praver, & magna apud Caſarem exiſtimationis, & propter

opum ſuarum ſplendorem in aulam admiſſus. Bulas verò penuria, rerumque egeſtate vexatus, latrocinio viculum quætere E cogebatur. *Idem Xiphilinus.*

* PAUPERATIS ACCEPTIO VARIA, EJUSQUE DIVISIO.

ſer. de inſtrà, Paupertatis poſſeſſio reſpectu rerum in genere conſiderata.

Tres paupertatis ſpecies enumerat Hugo *l. c. 9. de claſſ. an.* Sunt, inquit, qui rebus egent temporalibus, ſed invidi, & hæc vocatur Egeſtas.

Alii rebus abundant, tamen ſunt pauperes ſpiritu: & hæc eſt aurea paupertas, quia divitiis aſſuſcentibus cor non apponunt.

Tertia eſt mediocritas, quam vocant Philoſophi frugalitatem.

Addere licebit quartam ſpeciem eorum, qui voluntate pauperes ſunt: quomodo Philoſophi plures, ut Crates Thebanus, & alii ſponte divitiis abiecerunt, cum caſa mergere ſe dicerent, priuſquam illæ eos immergerent: Iverum ob vanitatem tantum, non ob Dei amorem, aut cæleſtium divitiarum deſiderium. **F**

Alii Paupertatem duplicem conſtituunt: Eam, quæ neceſſitate fit, & aliam, quæ voluntate.

Ceterum triplex in Scriptura Paupertas indicatur. Una eſt ſemper mala, ac improba: alia ſemper bona, & laude digna; Tertia media, neque mala per ſe, neque bona, ſed in utramvis partem transferri poteſt, pertinetque ad miſeriam quandam, & aſſidiam vite ſortem, per quam neceſſariis quoque rebus humana indiger infirmitas. Hanc à ſe deprecabatur Sapiens Salomon, cum oraret: Divitiis, & paupertatem ne dederis mihi. Sicque propter orabat, quod infirmioſibus animis utrumque fit ocaſio delinquendi, unum per ſuperbiam, alterum per impatiam. Tam abundantia, inquit *D. Proſper. in epist. ad Demetriad.* quam indigentia, materia ſolet eſſe peccati, cum vel dives extollitur ad ſuperbiam, vel pauper proſiſt ad querelam.

At vituperanda ſemper, ſemperque deſtenda paupertas eſt, neceſſarias non habere virtutes.

De qua *D. Bernard. ſerm. 68. in Cantic.* Pernicioſa paupertas, inopia meritorum.

De qua etiam loquitur Propheta *Thren. 3.* Ego vir videns G paupertatem meam, in virga indignationis tuæ. Quia enim paupertas hæc, quanto eſt pernicioſior, tanto minus ab hominibus cognita, neque tamen vitari niſi cognita poteſt, idcirco Propheta ſuperbi pauperis in ea perſonam gerens, hoc utilitatis ſibi præſtitum eſſe gratulabatur, virga divina indignationis, ut videre inciperet ſuam paupertatem; quo ſic ea cognita, verè juſtitia divitiis à Deo ſibi poſceret dari.

Tertia eſt paupertas ſpiritus, de qua Chriſtus apud *Matthæum cap. 5.*

Dicuntur autem juxta S. Baſilium, pauperes ſpiritu, qui non ob aliam cauſam pauperes facti ſunt, niſi propter Domini doctrinam, qui dixit: Vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus. Si verò, quis etiam quomodocumque accedentem paupertatem ſuſceptam gubernet ad voluntatem Dei, ſicut Lazarus: nec à beatitudine alienus eſt.

Sunt igitur triplices pauperes ſpiritu. Primò quidem, qui propter Chriſtum omnia ſua reliquerunt, quales erant Apoſtoli: & de his poſitiſſimum Chriſtus loquitur.

Secundò, qui incidentem paupertatem propter Deum ſuſcipiunt, eamque divitiis ſpe regni præferunt.

Tertiò, qui parati ſunt facultates ſuas promptè abicere, ubi ratio exigat pietatis. Neque dixit Chriſtus beatos pauperes voluntate, ſed ſpiritu: non enim voluntaria paupertas omnis beatitudinem inchoat, nam & Philoſophi omnibus ſe abdicarunt, ut promptius ſtudio vanitatis tendere: neque aliter elegerunt ſenſu carere terreno, quam ut abundarent in ſenſu ſuo.

Hos autem diſcernit vox Spiritus, hoc eſt, ut exponit *D. Bernardus. ſerm. 1. Feſt. omnium Sanctorum.* ſpirituali voluntate, ſpirituali intentione, deſiderio etiam ſpirituali, propter ſolum beneplacitum Dei, & ſalutem animarum. Quomodo *D. Hieronymus* Pauperes dicit ſpiritu, qui propter Spiritum ſanctum voluntate ſunt pauperes.

Quid de hac Paupertate Hæretici ſenſerim.

Julianus Apoſtata ridendo dicebat, idè ſe Chriſtianos privare facultatibus, ut facilius regnum cælorum conſequerentur, **H**